

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡ ΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ, ὑπὸ Ἀλκαίου.
ΠΟΙΗΣΙΣ : Ἡ προσευχή.
Σ' ΑΓΑΘΩ, μυθιστόρημα Ι. Μαρού.
Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΕΡΟΥΡ, διήγημα Ἰ. Σανδῶ.
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ.
Ἡ ἀπόραυτος τοῦ κ. Ταυδάκη.
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ : Μία ἐσπέρα ἐν τῇ Ἐκθεσεί
ὑπὸ Ἀλκαίου.
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΛΩ.
ΠΕΡΙΓΗΓΗΣΙΣ : Ἀφρικανικαὶ περιηγήσεις.
ΟΙ ΕΓΚΑΘΗΜΑΤΙΑΙ καὶ τὰ Ἐμπορικὰ Καταστή-
ματα, Γ. Μασέ.
Ἀλκαίου λογογραφία.

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Ἡ κόρη τῶν γυναικῶν. — Ἡ κρύπτη τοῦ Διαβό-
λου. — Αἱ περισιναὶ ἀεροδρομίαι. — Ὑποδοσία ἐκ
μέθης. — Ὁ χάρτινος... καπνός.

Ὅτι τὸ πιστεύετε, καλὴ μου ἀναγνώστριά, ὅτι ἡ
πλουσία σας κόρη (ἐὰν ἔχετε τοιαύτην), ὑπῆρξεν ἄλλοτε...
τὸ προσφιλέστερον διαίτημα τοῦ Διαβόλου ; Καὶ ὅμως
εἶνε ἀληθέστατον ! Ἀληθέστατον, ὡς ἐπίσης καὶ λίαν
φυσικόν, διότι ἡ λυσιτὴ κόρη, λέγει τὸ Ταλμουδ τῶν Ἰου-
δαίων, εἶνε ἐπίσης προκλητικὴ ὅσον καὶ αἱ ὠραῖαι ἀσκε-
παῖς ὠμοπλάται, ὁ δὲ πειρασμός εἶνε ὡς γνωρίζετε πολ-
λῆς ὁ κατ' ἐξοχὴν φίλος τῶν καλῶν πραγμάτων. Διὰ
τοῦτο, εἰς χρόνους παλαιότερους αἱ σὺφρονες νέαι προ-
σεπλάτουν πῶς κάλλιον ν' ἀποκρύπτωσι τὰς κόμας των
ἐντα προσφυλάττωσιν αὐτὰς ἀπὸ τῶν ἐφάδων τοῦ πειρασμοῦ,
αἱ δὲ αἱ τοῦ μετακίονος ἀνέκρουον μετὰ τοῦ Ἰταλοῦ
ἱερέως Ἰερωνύμου Μέλκου. « Ἀλλοίμονον εἰς τὰς ἀρε-
σκρέμεις νὰ ἐπιδεικνύωσι τὴν κόμην των ἐντα προσελ-
κῶσι τὰ πονηρὰ βλέμματα, διότι ἐπ' αὐτῶν ἀρεύκτως ὁ
πειρασμός ὅτι ἐγκαθιδρυθῇ ! »

Καὶ ἐνεκαθιδρύετο πραγματικῶς. Ἡ κατωτέρω μύ-
στα ἀληθὴς καὶ παραδοξοτάτη ἱστορία ἦν αὐτότης
ἀφ' ἧς ἀρρηγέται, ὅτι οὐδεὶς δειξῇ μεθ' ἐπὶ τὰς προσπα-
θείας μίαν παραδόξην τοῦ ἄνω ἄφροισμοῦ κατέρβωσι τέλους
ν' ἀπὸ ἀλλοτρίου ἐλαιοτῆος τοῦ κατὰ τὸν ἀντὶ τὴν Διαβόλου.

« Ἐξελθὼν τοῦ σώματος τῆς ἀθλίας ὁ Σατανᾶς, εἶρε
καταφύγιον ἐν τῇ κόμῃ τῆς καὶ ἐκεῖ, κωφεύων καὶ εἰς
τοὺς πλέον ἰσχυροὺς ἐξορισμούς, τόσον ἡσύχως ἀνε-
πύετο, ὥστε ὁ ἐξοριστὴς ἀπακηθῆς ἐκέρυξε τὴν νεά-
νιδα ἡλευθερωμένην ἀπ' αὐτοῦ καὶ διέταξε τοὺς παρε-
στῶτας νὰ ψάλλωσι πρὸς τὸν Θεὸν ὕμνον ἐπινίκιον. Τῷ ἔ-
μενεν ἐν τούτοις ἀκόμη μικρὰς τις διαταγὰς καὶ ὑπο-
πτεύμενος μὴ ὑπῆρξε τὸ παίγιον τοῦ κατηραμένου, μ'
ἐκάλεισε πλησίον του εἰς ἐπισκορίαν.

Ἐξετάσας καὶ ἐγὼ τὴν πάσχουσαν, ἐπέσθην ἐκ τινῶν
αὐτῆς συμπτωμάτων ὅτι πράγματι ἐνεπακίζετο ὑπὸ τοῦ
Σατανᾶ. Μεθ' ὅλους ὅμως τοὺς ὀρμεῖς ἡμῶν ἐξορισμούς
τόσον ἐκεῖνος ἔμενεν ἀκλόνητος καὶ ἀπαθής, ὥστε μικροῦ
δεῖν ἐπειθόμην περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐπὶ τὴν αἴ-
φνης μοι ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ λάβω τὴν κόμην τῆς νεά-
νιδος καὶ νὰ τὴν θέσω μεταξὺ τῶν χειρῶν τοῦ ἐξοριστοῦ.
Εὐθὺς τότε ὁ διάβολος εἰς τὰς τραχείας μου ἐπικλήσεις
ἐτράπη εἰς φυγὴν κραυγάζων: Ποῖος εἶσαι διαίμονα
Ἥμην τόσο καλὰ κρυμμένος εἰς τὰς τρίχας αὐτῆς τῆς
νεάς, ἀλλ' ὁ δόλος καὶ ἡ δύναμις σου καὶ ἐδῶ μὲ ἀνε-
κάλυψαν.»

Μετὰ τὸ συμβῆν τοῦτο, ὅπερ δύνασθε νὰ εὑρητε εἰς
τὸ πολλὰς ἐκδόσεις ἀριθμοῦν Περὶ ἐξορισμοῦ
πονηρῶν πνευμάτων σύγγραμμα τοῦ Ἰερωνύμου,
ἡ λυτρωθεῖσα νεανίς ὡς καὶ ὅλοι αἱ σύγχρονοί της
ἐσπευσαν βεβαίως ν' ἀποκρύψωσι κάλλιον ἢ πρὶν ἐν τοῖς
κεφαλοδέσμοις τὰς κόμας αὐτῶν.

Τὴν σήμερον συμβαίνει ὅλους τὸ ἀντίθετον, καὶ αἱ γυ-
ναῖκες φροντίζουν πῶς κάλλιον νὰ ἐπιδείξωσι τὰς κόμας
των, ἀδιαφοροῦσι διὰ τὰς ἐνδεχομένας τοῦ Διαβόλου
προσεβολὰς ἀλλ' ἡ τοσαύτη των γενναίως ἀπέναντι τοῦ
Πειρασμοῦ δὲν ἐξηγεῖται ἄλλως ἢ ἐν παραδεχθῶμεν
ὅτι αὐταὶ κατ' ἐαυτὰς ἤδη κατέστησαν Πειρασμοί.

..

Μέχρι τοῦδε εἴχομεν συναγωνισμούς ἐπὶ ταχυπορία
μόνον κατὰ ξηρὴν καὶ ἐν θαλάσσῃ. Ἀλλ' ἰδοὺ σήμερον
τοιοῦτοι καὶ ἐν πληρῇ ἀφί. ἐπέρχονται ἐντα ἀμαυρώσει
τὴν δόξαν τῶν μέχρι τοῦδε βασιλευσάντων ἱπποδρομιῶν
καὶ λαμβανόμενων.

Κατὰ τινὰ πονήγουρον τελευτήσαν πρό τινας ἐν Πα-
ρισίαις, ἐν τῇ πλατείᾳ Καρουσέλ, πρὸς ἄρτος τῶν ἐν
Γενεύῃ ἐκ πυρκαϊᾶς παθόντων, οἱ φίλοι τῶν ἀπροσπῶν
καρπίντοι δὲν ἐδίδεσκον νὰ διοργανώσωσιν ἀεροδρομίαν

δι' αεροστάτων. Τὰ ἀερίστατα ἦσαν ἐκ τῶν συνήθων-ἔχι ἐκ τῶν ὀρμηθέντων ἐσχάτως ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Ἀκροπόλεως, ἔκαστον δὲ τούτων ἔφερε κάτωθεν μικρὰν λέμβον μετὰ δύο ἀεροναυτῶν ὄφτινες, ἀνερχόμενοι, ἐχειρέτουν τὸ πλῆθος κινούμεντες ἐν τῇ χειρὶ τοὺς πῖλους τιν.

Τὰ τῆς ἀεροδρομίας ταύτης ὠρίσθησαν ὡς ἔξῃ: ἄφ' οὗ δι' ἀνεμοδείκτου ἐγένετο γνωστὴ ἡ φορὰ τοῦ ἀνέμου, προσδιωρίσθη μία τῶν πύλων τῶν κειμένων κατὰ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, καὶ ὁ πρῶτος ὅστις ἐμελλε νὰ φθάσῃ διὰ τοῦ ἀεροστάτου εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὠρίσθη νὰ καταστή κύριος τοῦ διὰ τὸν συναγωνισμόν κηρυχθέντος βραβείου.

**

Ἐν τῶν φρικωδεστέρων παθῶν εἶνε ὁμολογουμένως τὸ τῆς μέθης. Γάλλος τις ἱατρὸς ἔγραψεν ἐσχάτως λίαν σημαντικὸν ἄρθρον περὶ διψομανίας ἣτοι τῆς ἔξεως τοῦ πίνειν, ἣτις ἐπὶ τέλους καταντᾷ ἐίδος τις ὑπνοβασίας· μεταξὺ δὲ ἄλλων κάμνει καὶ τὴν ἐξῆς περιγραφὴν ἀνθρώπου κυριευθέντος ὑπὸ τοῦ πάθους τούτου.

«Ἐπὶ τρεῖς περίπου ἑβδομάδας ὑπῆρξε περιττὴ πᾶσα ἀπόπειρα ἀντιστάσεως ἐναντίον τῆς φρικώδους αὐτοῦ κλίσεως, διότι ἄλλως τε ἡσθάνετο ἀποϊτροφὴν ἀκαταμάχητον πρὸς τὸν οἶνον. Περὶ τὰς ἀρχὰς ὅμως τῆς τετάρτης ἑβδομάδος, ἀφῆσας αἴφνης τὸ ἔργον του, κατῆλθεν εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον καὶ ἔπιε μέχρις ἐντελοῦς κόρου. Ἐπειτα ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια ἀσυνειδήτως καὶ κατακλιθεὶς, χωρὶς νὰ προσφέρῃ οὐδὲ λέξιν, παρεδόθη ἐπὶ τινος ὥρας εἰς ὕπνον βεβιασμένον.

Κατόπιν, ἀφυπνισθεὶς. ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν θύραν ἀγούσαν, κατέβη πάλιν εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον ἔνθα ἔπιεν ὅσον καὶ πρὸ μικροῦ, ἐπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια, ἐκοιμήθη ἐκ νέου, καὶ εἶτα πάλιν ἀφυπνίσθη ἵνα ἐπαναλάβῃ τὰ ἴδια. Τοῦτο δὲ ἐξηκολούθησεν ἐπὶ ὅκτῳ περίπου ἡμέρας.

Μετὰ τὴν πάροδον αὐτῶν ἀφυπνίσθη πλέον ἐντελῶς οὕτως εἰπεῖν ἐκ τῆς ὑπνοβατικῆς του καταστάσεως, ἀνέλαβε μηχανικῶς τὸ ἔργον του, καὶ δὲν πίνει ποσὺς ἕως οὗ νῦν κρίσις τῷ ἐπέλθῃ.»

Τοιοῦτον θάυμα φάσμακος μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου, μεταβαίνοντος μηχανικῶς ἀπὸ τῆς κλίνης του εἰς τὸ οἶνοπωλεῖον, ἐμποιεῖ τὸ χειριστὸν ἀληθῶς τῶν αἰσθημάτων, καὶ ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν τοῦ γάλλου ἱατροῦ δύναται νὰ καταστή ἀρκετὰ ἐπωφελὴς διὰ τοὺς ἀπανταχοῦ φίλους τοῦ Διογύσου.

**

Ἐὰν καλὴν τινὰ πρῶϊαν ὁ καπνοπώλης παρ' οὗ θὰ ζητήσητε τὸ πακέτον σας, σᾶς ἀπευθύνῃ τὴν ἐρώτησιν ἂν θέλητε τὸν καπνὸν ἐκ χάρτου ἢ ἐκ χάρτου, μὴ ἐκπλαγῆτε ποσῶς. Ἡ Ἀμερικὴ, ἡ χώρα τῶν πρωτοτυπῶν, νῦν πάλιν παρὰδίδει ἰδέαν συνέλαβε, τὴν κατασκευὴν καπνοῦ ἐκ χάρτου. Ἀμερικανικὴ τις ἐφημερίς ἀνεγράφει ὅτι συνεστήθη Κατάστημα ἐν Νέα Ὑόρκῃ παρασκευάζον μεγάλας ποσότητας χάρτου προωρισμένου

ἵνα μετασχηματίζηται εἰς καπνόν. Οἱ κατασκευασταὶ βολίζουσι, φαίνεται, τὸν χάρτην τοῦτον ἐπανειλημμένως ἐντὸς ἐκχυλίσματος καπνοῦ, ἔπειτα δὲ τὸν κόπτουσιν ἐν τὸς μηχανῶν οὕτως ὥστε νὰ λαμβάνῃ τὸ σχῆμα ἀληθοῦς φύλλου καπνοῦ. Τίσον δὲ τελεία εἶνε ἡ ἀπομύμησις ὥστε δύναται τοὺς πάντας νὰ ἐξαπατήσῃ, τὸ πάντων δὲ νοστιμώτερον εἶνε ὅτι πολλοὶ καπνισταὶ εἰς οὗς προσηνέχθησαν σιγάρα περιέχοντα τὸν ἐκ τοιούτων φύλλων καπνὸν εὗρον αὐτὰ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ περιεχομένου των· θαυμάσια.

**

Εἰς καλὸς ὁρισμὸς τῆς φιλίας :

Ἀλεξοβρόχιον δυνάμενον ν' ἀνατραπῇ ὑπὸ τῆς προτιμίας ἐπελευθύνσης καταιγίδος.

**

Ὁ σύζυγος ἐπιστρέφει εἰς τὴν οἰκίαν λίαν σκυθρωπός :

— Τί ἔχεις ; τὸν ἐρωτᾷ τὸ ἕτερον ἡμισὺ του.

— Προσεκάλεσα τὸν Κ. εἰς γεῦμα.

— Καὶ ἀπεποιήθη :

— Καθόλου.

— Ἀλλὰ τότε :

— Ἐπειδὴ πᾶσα εὐγένεια ἀπαιτεῖ τὴν ἀνταπόδοσιν, ἐνόμιζον ὅτι θ' ἀπεποιεῖτο τὴν πρόσκλησίν μου.

ΑΛΚΑΙΟΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

(Εἰς τὸ λεύκωμα τῆς δεσποινίδος Α.Μ.)

Ὅταν σὲ θλιβεραῖς στιγμαῖς μου θλίβει τὴν ψυχήν σου

Ἡ πίκρα καὶ μεῦ τὴν μαρναίνει,

Μία μυστικὴ μου ἔρχεται στὸ στόμα προσευχῇ

Μία προσευχὴ λησμονημένη.

**

Ἔχει αὐτὴ ἡ προσευχὴ δύναμι μυστικὴν

Ποῦ βαλσαμο στὴ θλίψη χύνει.

Καὶ μὴ ἀγία καὶ ἄγνωστος στὸν κόσμον μου

Καθετὴς λόγος ἄγιο λαμπρύνει.

**

Σὺν βαρὺς ἀπ' τὰ στήθια μου μεῦ φεύγει τρεμὸν

Ἡ ἀπιστείᾳ ἔπου καθετὸς πόθος σβένει

Κ' ἡ πίστις πάλι ἔρχεται μεῦ δακρυ καὶ σταγὴν

Κ' ἐπαναφέρει τῆς ψυχῆς μου τὴν γαλήνην

(Ἀερμενίως)

Θ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

Σ' ΑΓΑΠΩ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

(Συνέχεια)

Ο Τουρζής εφάνη ευχαριστηθείς εκ της απαντήσεως ταύτης. Είχε μείνει γονυπετής, έλαβε την χεῖρα αὐτῆς.

— Γενετιέβη, ὄρισόν μου, παρακαλῶ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν θὰ ζητήσης διαζύγιον, διὰ νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν ἐποχὴν τοῦ γαμου μας.

— Ἀργότερον, ἀπεκρίθη αὐτὴ, ἀργότερον. Πρὸς τι, τώρα ;

— Ἐάν διστάζης, σημαίνει ὅτι δὲν μὲ ἀγαπᾷς. Καὶ ἂν τοῦτο συμβαίνει, δὲν πρέπει νὰ μὲ συζευχθῇς. Ἡ εἴμη σου εἶνε ὑπερανῶ πασης συκοφαντίας, ἐμοῦ δὲ ὁ χαρακτήρ καὶ ὁ βίος εἶνε πασης ὑπονοίας ἀνωτεροί. Προσέτι δὲ ἔρχομαι ἀφ' ὧς εἰς Κλερμαρέ. Ἄλλ' ὁ κόσμος, Γενετιέβη, ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐν αὐτῷ ἐστὶ τῷ καταφυγίῳ ὅπερ ἐξέλεξας. Τώρα, ἀπορροῖσι πῶς μετὰ διακρυγῶν προσεχιδασμένην, ἀγγελλοῦσιν, δὲν ἐλύθησαν οἱ τελευταῖοί σου πρὸς τὸν Μοντρίαν δεσμοί.

— Τί μ' ἐνδιαφέρει ὁ κόσμος ! δὲν τὴν περιφρόνησα ἄλλοτε ;

— Ἔστω. Ἐδείξας τῷ ὄντι ὅτι δὲν τὸν φοβεῖσαι, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχει τις ὅστις σὲ ἀγαπᾷ ἄρ' ἢ σὲ γνωρίζει. Ἐφ' ὅσον δὲν ἦτο ἐλευθερία, οὐδὲν σοὶ ἐξεφραθῇ, διότι αὐτῷ θὰ σὲ προσέβαλλε καὶ θὰ ἦτο ἄξιος τῆς περιφρόνησέως σου. Σήμερον ὅτε εἶσαι κυρία σε αὐτῆς, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὅστις ἐγένετο παρὰ σοῦ δεκτός, προσέρχεται ζητῶν νὰ συμμερισθῇ τοῦ βίου σου. τῶν πόνων σου, τῶν εὐτυχιῶν σου καὶ ὀλιβερώων στιγμῶν, τῆς τέσσον βαρείας λύπης σου. Τί οὗτος θὰ σκεφθῇ, Γενετιέβη, ἐάν ἀνακαλύψῃ ὅτι ἡ καρδιά σου, μετὰ τούτους κλονισμοὺς, μένει ἐτι ἐν ἀμφιβολίᾳ, ... Ὅτι μετὰ τούτους δοκιμασίας μένεις ἀναποφασιστος πρὸ τῆς ἐδοῦ ἥτις θὰ σὲ ἐληγήσῃ πρὸς τὴν εὐτυχίαν, ... ἐάν ἀνακαλύψῃ ὅτι τὰς ὑποσχέσεις σου δὲν σοὶ τὰς ἐνέπνευσεν εἰμὴ ὁ ἐκ τῆς μοναχίας φόβος, καθ' ἣν ἐποχὴν ἦτο δυστυχής, ... ἐάν ἀνακαλύψῃ, τέλος ὅτι ὁ παλαιός σου ἔρωσ δὲν ἐσβέσθη ποτὶς ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἀνόητος ματαιοπονία ἐκ μέρους του ἂν ἐπεχείρηεν νὰ σοὶ τὸν ἐξαλείψῃ, ...

— Τουρζή, ἀπήντησεν ἀπλῶς ἐκείνη ἀποσύρουσα τὰς χεῖρας τῆς, μὲ κουραζέας.

— Σὲ ἱκετεύω, Γενετιέβη, ἀποκριθῇτι.

— Ἀλλὰ τί φοβεῖσαι λοιπόν, ἀγαπητέ. Δὲν ἔχεις πεποιθῆναι ἐς ἐμέ ; Δὲν συνεισέεις νὰ μνηστεύῃς τὰς σκέψεις μου, ... καὶ ὅταν ἐτι δὲν τὰς μνηστεύεις, δὲν σοὶ τὰς φανερώνω ἐγὼ πρώτη ;

— Καὶ ὅμως ἀμφιβαλλῶ... ὦ ! συγχωρήτῳ με, Γενετιέβη... Χθές, ἄλλοτε, δὲν ἀμφέβαλλον... εἶχες τὴν καρδίαν ανοικτὴν πρὸ ἐμοῦ... Σήμερον ἄγνωστος ὅποιόν τι μουτικὸν παρενέβη μεταξὺ ἡμῶν καὶ μᾶς διαχωρίζει ἀπ' ἀλλήλων.

— Τί τρέλα, Τουρζή ! πόσον ὁ ἔρωσ σου εἶνε ὑπερβολή !

— Ὑπάρχει τι τὸ ὅποιον θὰ δυνήθῃ νὰ μοὶ διαλύσῃ τὰς ὑποψίας... Τὸ γνωρίζεις...

— Ἄφες με νὰ σκεφθῶ ἀκόμην... δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας. Ἐκαμὲ κίνημα ἀπελπιστικόν, ἐν ᾧ ἡ μορφή τῆς ἐξέφραζετο ὀλίγην.

— Τώρα δὲν ἀμφιβαλλῶ πλέον, δὲν μ' ἀγαπᾷς. Συναγῆς τὰς χεῖρας τῆς ἱκετευτικῶς. Ἐπρεπε νὰ τῷ

ἀποκριθῇ. Καὶ, προκειμένου νὰ συνάψῃ αἰώνιον δεσμόν' ἐδίσταζεν. Ἐσκέπτετο τὸν ἄλλον, τὸν ἐργατὴν ἐκείνον ὅστις εἰργαζέτο πέραν, εἰς τὸ δασὸς τῶν δρυῶν, καὶ ὁ ὅποιος δὲν ἐτόλμησε μὲν νὰ εἴπῃ τι, ἀλλ' ὅμως τὴν ἡγάπα, ὡς αὐτὴ ἐμνηστεύετο. Ὀλιβερός ἄγων ἐτελείτο ἐν αὐτῇ καὶ μυρίαί σκέψεις συνεστρέφοντο εἰς τὸν ἐγκέφαλόν τῆς. Ὁ δὲ Τουρζής, πλησίον τῆς, τὴν θεωρεῖ μὲ βλέμμα ἐμφανὲς ἐπιτίμησιν, ὁ Τουρζής, ὅστις μνηστεύων τὴν ἐντὸς αὐτῆς τελουμένην παλὴν ἔλεγεν.

— Ἐνθυμοῦ, Γενετιέβη, τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὸν σεβασμόν μου...

Καὶ τὸ παρελθὸν ἐγέννη ἐντὸς αὐτῆς φωνὴν κραζούσαν.

— Ἐνθυμοῦ ὅτι μὲ ἡγάπησας... ὅτι μοὶ παρέσχες τὰς πρώτας ἐνδείξεις τρυφερότητος.

Ὁ Τουρζής ἔλεγεν.

— Ἐνθυμοῦ, Γενετιέβη. Συνεμερίσθην ὅλας σου τὰς ἀπελπισίας... ὅλας σου τὰς θλίψεις... δὲν ὑπῆρξε ἄχρῳ σου τὸ ἔποισεν δὲν ἔπεσαν ἐντὸς τῆς καρδίας μου...

Ἡ μεμακρυσμένη φωνὴ ἔκραζε παντοτε.

— Ἐνθυμοῦ ! Ὅα φανῆς μεγαλόψυχος ἔχῃ ἐάν τι μωρότης ἄλλ' ἐάν συγχωρήσης !

Καὶ ὁ Τουρζής :

— Ἐνθυμοῦ ὅτι ὑπέφερες καὶ ὅτι ὀφείλεις μίαν ἀναπαύσασιν ἐκδιθήσεως. Μήπως πρέπει νὰ σοὶ παρέξῃ αὐτὴν ἐκείνος ὅστις σοὶ ἔσωσε τὴν ζωὴν ;

— Ἐνθυμοῦ ὅτι μοὶ ὑπεσχέθης ἔρωτα αἰώνιον. Δὲν πρέπει ν' ἀθετήσης τὸν λόγον σου.

— Ἐνθυμοῦ ὅτι κατὰ τὴν πρώτην φορὰν ἡ καρδιά σου ἡπατήθη καὶ ὅτι ἀπέθανεν, ἐγὼ δὲ θὰ τὴν ἀναστήσω.

— Ἐνθυμοῦ ὅτι οὐδὲν, οὐδὲν ποτὲ, θὰ διαλύσῃ τοὺς δεσμοὺς οἵτινες σὲ συνδέουσι πρὸς με, διότι μεταξὺ ἡμῶν ὑπάρχει δεσμός ἰσχυρότερος πασης ἀφοσίωσως : τὸ τέκνον.

Ἐνθυμοῦ ὅτι ἐκείνος δὲν ἡγάπα τὸν υἱόν του, ἐν ᾧ ἐγὼ θὰ τὸν λατρεύω, ἵνα ἡ εὐγνωμοσύνη ἐπαυξάνῃ τὸν πρὸς ἐμέ ἔρωτα σου.

— Ἐνθυμοῦ ὅλον τὸ παρελθὸν... μετὰ τῶν πρώτων ἀτελευτήτων τέρψεων.

Ἐνθυμοῦ τὸ παρελθὸν μὲ τοὺς τρόμους του καὶ τὸ ἀποτρόπαιόν του τέλος.

— Ἐνθυμοῦ ὅτι ἐάν τὰ παντὰ ἐλησμένοντα, ἐτιμωρήθην διὰ τοῦτο σκληρώς.

— Ἐνθυμοῦ ὅτι οὐδέποτε ἔπαυσα τοῦ νὰ σὲ ἀγαπῶ.

— Ἐνθυμοῦ ὅτι θὰ γίνω δυστυχής, διότι σὲ ἀγαπῶ.

Ὁ Τουρζής ἐπιώπησεν, ὡσαύτως δ' ἐσιώπησε καὶ ἡ ἐσωτερικὴ φωνή. Καὶ οἱ δύο εἶχον διεξέλθει τὴν δίκην αὐτῶν. Ἐπρεπε τώρα ἡ Γενετιέβη νὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Ὁ νεανίας ἔδωκεν τὸ μανδύλιόν του ἵνα ὑποκρύψῃ τοὺς νευρικοὺς κλονισμοὺς οἵτινες τὸν συνεταρασσον. Δὲν ἐτόλμα πλέον ν' ἀνέλθῃ τὴν κυρίαν Μοντρίαν. Ἐκαθῆσε, καὶ ἀπέστρεψε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀποσιωμένους εἰς τὰς ἰδίας του σκέψεις. Ἐκείνη τὸν ἐπλησίασεν. Ἦκουσε τὸν ψέφον τῆς ἐσθλότητος τῆς ἐπὶ τοῦ τακτοῦ. Τὴν ἐμνηστεύον ὤπισθεν, ἐγγὺς αὐτοῦ. Ἡ καρδιά του ἐπαλλὰς τερδύλλας καὶ τὴν ἦτο ἡ συγχίνησίς του ὥστε ἐφοβεῖτο μὴ παθῇ τι. Ἡ κόμησά ἐπέθρην ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ μετώπου του τὴν χεῖρα αὐτῆς, ἀναγκάζουσα αὐτὸν νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν. Ὑψώσε τὸ βλέμμα. Ἐκείνη ἐμεδίει μοιολογία ἥτο ὑπέρμετρος ὥχρα.

Καὶ ἀποτόμως, ὡς ἵνα ἀποτιναξῇ πᾶσαν σκέψιν ἐναντίαν πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔλαβε μετὰ τὴν ἀνωτέρω θανατικὴν δι' αὐτὴν παλὴν :

— Φίλε, ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι καὶ θὰ ἦμαι ἡ σύζυγός

σου... δύναται νὰ τὸ καταστήσῃς γνωστὸν εἰς ὅλους... καὶ νὰ συσχεθῇς μετὰ τοῦ πατρὸς μου περὶ τοῦ διαζυγίου...

Ὁ Τουρζῆς ἔλαβε τὴν μικρὰν χεῖρα τὴν ψάβουσαν τὸ μέτωπόν του καὶ ἔφεραν αὐτὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του.

Ἡ Γενεθιέδη τὴν ἀπέσυρε, καθυγρον ἐκ τῶν δακρύων.

Ὅτε τὴν ἡμέραν ταύτην ὁ Τουρζῆς ἐξῆλθε, παραφορὸς ἐξ εὐτυχίας καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς ἀπαικονίζοντας τὴν χαρὰν, εὔρε τὴν Μαγδαληνὴν καθήμενὴν ἐπὶ τινος ὁροπίου τοῦ κήπου ὑπὸ τὴν σκίαν καρκίδος ἧς οἱ εὐλόγιστοι κλῶνοι ἐπιπτον ἀρθένως περὶ αὐτὴν. Ἐμειδίσας, διότι ἀνεγνώρισε αὐτὸν παρὰ ταῦτα, καὶ τῷ ἔτεινε τὰς χεῖρας.

— Εἶσθε εὐτυχῆς, τὸ μαντεύω, εἶπεν ἡ τυρλή... Ἡ μήτηρ σὰς ἀγαπᾷ, δὲν εἶνε ἀληθὲς;

Φιλτατὴ Μαγδαληνῇ, φιλατὸν παῖδόν! εἶπεν ἐκεῖνος συγκεκινημένος ἔτι... Ναί, μοὶ τὸ εἶπε.

— Τόσω τὸ καλλίτερον! Τόσω τὸ καλλίτερον! Ἀγαπᾷτε νὰ λαβετε μίαν συμβουλὴν ἀπὸ μίαν ἀσθενῆ μικρὰν ἥτις δὲν γνωρίζει ποσῶς τὸν κόσμον... ἀλλ' ἥτις σὰς... ἀγαπᾷ, κύριε Τουρζῆ;

— Ἐγὼ πεποιθὴς εἰς τὴν φρόνησίν σου, Μαγδαληνῇ... Ὁ ἀκολουθήσω τὴν συμβουλὴν σου.

— Σπεύσατε νὰ λαβετε τὸ διαζύγιον τῆς μητρὸς... διότι σὰς ἐπαπειλεῖ κίνδυνος.

— Κίνδυνος;... Ποῖος;... Τί λέγεις;... Τί γνωρίζεις;... Ὁρίσθαι...

— Τίποτε ἄλλο δὲν δύναμαι νὰ προσθέσω, διότι δὲν γνωρίζω πλείοτε.

— Ψεύδεται.

— Ὅχι, Μαντεύω τὰ πραγματὰ μακρόθεν, διότι παντοτε, ἐν τῇ σκοτίᾳ τοῦ βίου μου, ρεμβάζω... Πιστεύσατέ με, κύριε Τουρζῆ...

— Ὁρκίσθητι ὅτι οἱ λόγοι τῆς συμβουλῆς σου δὲν βατίζονται ἐπ' οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως ἀτομικῆς, ἐφ' οὐδενὸς συμβάντος ἀγνώστου εἰς ἐμέ...

— Εἶνε ἐν δύναμι ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιμένουσα, ἐν ἐκ τῶ ν ἰδίων μου ὀνείρων.

Ποῦδὲν δυνήθεις νὰ μαθῇ παρ' αὐτῆς, τὴν ἀρῆκεν ἀνυέμονος ἄμα καὶ ἀνῆσυχος. Καὶ ἐκείνη, ὅτε δὲν τὸν ἤκουε πλέον, ἐψιθύρισε.

— Πόσον τρέχω διὰ τῆς καρδίας μου!

Κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας ὁ Τουρζῆς παρετήρησεν ὅτι ἡ Γενεθιέδη δὲν ἦτο πλέον ὅποια ἦτο πρὶν. Πυρρῶς συστὰς, ἐμιλοῦσα ὑψηλοφώνως, γελῶσα εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν, ἐφαίνετο τὸ θυμὸν ἀλλοκότου νευρικῆς διεγέρσεως, ὡς παρετῆρει ὁ Τουρζῆς.

Οὐδὲ κἄν νὰ συνέτηται ἤθελε περὶ τῆς ἀποφασεῶς τῆς, καὶ ὅσκις ἔμενε μόνη μετὰ τοῦ Τουρζῆ, δὲν ἔπαυε νὰ τῷ λέγῃ: « Σ' ἀγαπῶ. »

(ἀκολουθεῖ.)

Ἡ καλλονὴ δὲν συνίσταται εἰς τὴν ὠριότητά του προσώπου, οὐδ' εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν ἁρμονίαν τῶν χαρακτηρισμῶν, ἀλλ' εἰς τι τὸ ὅποιον δὲν ὀνόμαζαν ἔτι, εἰς τι σχεδὸν θεῖον, εἰς ἀνταύγαιαν τῆς ψυχῆς, χρωματίζουσαν τὴν φυσιογνωμίαν. — Ἡ καλλονὴ εἶνε δι' ἑκαστον ἡ ἀρμονία ἐντὸς ψυχῆς πρὸς τὴν ἰδικὴν του.

A. KAPP

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΕΡΟΥΑΡ

(ὑπὸ 'Ιουλίου Σανδῶ)

(Συνέχεια)

Ἡ Δεσποινὶς Κερούαρ διῆλθε τὴν νύκτα ταύτην κλινοῦσα καὶ ἐλολύζουσα, δάκνουσα τὰς συνδόνας τῆς κλίνης καὶ καλοῦσα τὸν Ὀκτάδιον. Ἡρώτα ἑαυτὴν ἐὰν ὁ Θεὸς συνεχώρῃ τοιαύτην ἀδικίαν. Ἡ νύξ, ὑπὲρ σκληρὰ διὰ τὴν Μαρίαν. Ἀλλὰ τὴν ἐπισύσαν ἐνεργήσθῃ εἰς τὸν πατέρα τῆς μειδιδῶσα, σχεδὸν γαλήνιος. Τὴν χεῖρα τῆς δὲν ἐξέφραζον οὐδὲν παράπονον, οὔτε οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ὑγρὰν ὄψιν ποσῶς. Παρέστη μετὰ μεγάλῃς φωνῆς χαριμίας εἰς τὰς προητοιμασίας τοῦ γάμου τῆς: Ἐπίσπευδε μάλιστα τὰς προπαρασκευὰς τῆς θυσίας. Ἡ εὐλογία ἡμέρα ἐφῄσασε. Τὴν προτεράϊαν ἡ Δεσποινὶς Κερούαρ ἔγραψεν εἰς τὸν ἐξάδελφόν τῆς. Φαντάζεται τι ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐπιστολὴ μακρὰ φωνὴ ἔρωτος, τῶν φωνῶν καὶ ἀπελπισίας. Ἐν τέσσαρσι σελίσιν ἡ Μαρία παρεκάλε τὸν Ὀκτάδιον νὰ συγχωρήσῃ τὴν νέαν ἀντιστοίχον: « Μὴ μὲ κατηγορεῖς, ἔγραψεν ἐν τέλει τῆς ἐπιστολῆς. Ἐσο ἰσχυρὸς, ἔσο γενναῖος, ὅπως ἡ Ὀλίβη σου παρηγορήσῃ τὴν ἰδικήν μου, καὶ εἴθῃ ἡ ἀτυχὴς Μαρία ν' ἀποθάνῃ εὐλογημένη ὑπὸ σοῦ. » Τοῦ καθήκοντος τοῦ του ἐκπληρωθέντος, τὸ θυμὸν ὑπῆρξε γαλήνιον, καὶ τὴν ἐπισύσαν, ἡ ἀνατολὴ τὴν εὔρεν ἡσυχον καὶ σταθεράν. Ἦτο ἡ ἡμέρα τῶν γάμων τῆς.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὥραν ὁ Κύριος δὲ Γρανλιὲ στήριξεν καὶ ψυχρὸς παρουσιάσθη εἰς τὴν δεσποινίδα Κερούαρ. Ὡς ἔμενε μόνος μετὰ τῆς Μαρίας:

— Δεσποινίς, τῇ εἶπεν, εἶσθε βεβαία ὅτι δὲν ὄψιν κούσατε εἰς γενναίαν ὁρμὴν τῆς καρδίας σας; Εἶσθε βεβαία ὅτι ἡ τύχη μου δὲν δυσχεραίνει τὴν θέσιν σας; Μὴ κατεχράσθη, ἀκουσίως μου, ἐνθουσιασμοῦ ὅν παρῆξαι εἰς ὑμᾶς ἄνευ τῆς θελήσεώς μου; Μὴ προκατελάβον τὴν συγκατάθεσίν σας;

Εἰπέτε Μαρία εἶνε καιρὸς ἀκόμῃ. Μοὶ εἶσθε προσπεστέρα τῆς ζωῆς; ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ ἡ εὐτυχία μου νὰ σὰς στοιχίσῃ οὔτε ἐν δάκρυ.

Ἐπῆρχον εἰς τὴν φωνὴν καὶ τὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου Γρανλιὲ, οὕτως ἐμιλοῦντος, ἔκφρασις συμπαιδείας καὶ τῆς φερόντος αἰτίνας συνεκίνησαν τὴν Δεσποινίδα Κερούαρ.

— Κύριε δὲ Γρανλιὲ, ἀπήντησεν ἐκείνη, ἀρ' ἔστι σπέρμας σὰς ἔπεινα τὴν χεῖρα, εἰδετέ τι ὅπερ σὰς ἀντιδιδεῖ ψυχρότητα ἐκ μέρους μου ἡ Ὀλίβη ἐπὶ τοῦ πρὸ σώπου μου; Λάβετε τὴν χεῖρα ταύτην ἥτις σὰς ἀντιδιδεῖ καὶ εἰπέτε ἐὰν τὴν αἰσθάνεσθε τρέμουσαν ἐντὸς τῆς νύκτας σας.

Ὁ Κύριος δὲ Γρανλιὲ ἔφερον εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ταύτης δακτύλους τῆς χειρὸς ταύτης καὶ ἀπεχώρησεν ἡσυχῶς τῇ χαρᾷ τοῦ ὅσον ἡ Μαρία ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς γάμου ἔλαβε χώραν εἰς Κλιών καὶ ἡ ὀρθοσκευτικὴ τῆς λειτῆ, ἐν τῇ παρεκκλησίᾳ τοῦ πύργου Κερούαρ. Ἐπῆρξεν ὥραία ἡμέρα διὰ τὸν νέον σύζυγον, καὶ ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς εὐτυχίας του.

III

Καθ' ὅλην ἐκαίνην τὴν ἡμέραν ἡ δεσποινὶς Κερουάρ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐλησμένησιν ἐκυτῆν, οὕτως ὥστε βλέπων αὐτὴν ὁ Κύριος Γρανλιέ, δὲν ἀμφέβαλλε περὶ τῆς θυσίας εἰς ἣν ἀκούσιως τοῦ ἐπαίξε το μέρους τοῦ δαίμονος. Ὡς πρὸς τὸν κόμητα, οὗτος ἦτο ἐντελὲς βέβαιος περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς θυγατρὸς του. Ἐπιστρέφοντας ἐκ Κλισίων εἰς Κερουάρ, καὶ τοῦ γάμου τελεσθέντος, τὴν ἐνηγκαλίσθη ἐπὶ μακρόν.

— Ὁ γηραιὸς πατήρ σου σὲ εὐλογεῖ, τῇ εἰπε μετὰ φωνῆς συγκινημένης· σὲ εὐλογοῦμεν ὅλοι προσέθηκαν ἐγείρων τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὰς εἰκόνας τῶν προγόνων αἵτινες ἐκάλυπτον τοὺς τοίχους τῆς αἰθούσας.

Ἡ Μαρία ἔπνιξε τοὺς λυγμοὺς τῆς καὶ διὰ τῶν δύο αὐτῆς χειρῶν ἐκράτει τὴν καρδίαν τῆς. Τὸ υπερβάλλον τῆς θλίψεως τὴν ὑπεστήριξε μέχρι τέλους. Ἀλλὰ τὸ ἐπέρχας, ὅτε ἐξῆλθε τοῦ παρεκκλησίου σύζυγος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τῇ ἐράνη ὥστε ἄνεμος ἐρμητικῶς ἐν ἡμέρᾳ τρικυμίας διήρχετο ἀνωθεν αὐτῆς. Ἡ μοῖρα αὐτῆς ἀπεκαλύφθη σκοτεινὴ, τρομακτικὴ, ἀμετάκλητος· τὸ ὑποστήριξεν αὐτὴν θάρρος κατεβλήθη καὶ ἡ πραγματικὴ κόπῃ τὴν συνέσφιγγε διὰ τῆς σιδηρᾶς χειρὸς τῆς.

Προσῆγγιζον αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ φθινοπώρου. Μὴ δυναμένη πλέον νὰ ὑπομείνῃ ἡ Μαρία διέφυγεν ἐκ τῆς αἰθούσας ἐνθα ἦσαν συνηγμένοι ὁ πατήρ, ὁ σύζυγός τῆς καὶ οἱ ἐπιγάρθριοι προσκεκλημένοι. Κατέφυγεν ἐν πρώτοις εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἀλλ' αἰσθανθεῖσα ἀριστόν τινα φόβον ἔφυγεν ἐκεῖθεν. Ἐπνίγεται· εἶχεν ἀνάγκη ἀέρος, κινήσεως, ἐρημίας καὶ σιωπῆς. Ἡ νύξ ἦτο σκοτεινὴ. Ἐξῆλθεν ἀράτος τοῦ πύργου. Πρὸ ἐπὶ ἡμέρας τὸ ἡγνόν. Ἐβλόκευε ταχέως, μὲ γυμνὴν κεφαλὴν, τὴν κόμην ἐν ἀταξίᾳ, κυττωσά τοὺς πόδας εἰς τὰ χαλίκια τῶν ἀτραπῶν, ἔσπλινε εἰς τοὺς θάμνους τὴν ἐσθῆτά τῆς, ὡχρὰ, μιγνύουσα τὰς φωνὰς τῆς μὲ τὸν ψιθυρὸν τοῦ ἀνέμου. Διέδινεν ὡς σκιὰ μέσφ τῶν δασῶν ὡς ἡ κυνηγευμένη ὑπὸ τῶν κυνῶν ἔλαφος. Αἶφνης ἐσταμάτησεν. Ὁ ποταμὸς ἔρρεε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς, οἱ ἀστέραις ἐλαμπον ἐπὶ τοῦ στερεώματος. Ἡ δὲ σελήνη ὑψουμένη ἐπὶ τῶν μεγάλων δρυῶν, τῇ ἀνευθύμῃ τὴν γλυκεῖαν φθινοπωρινὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν αὐτὴ καὶ ὁ Ὀκτώβριος, εἰς τὸ ἔβριον ἐκεῖνο μέρος ἀντήλλαξαν τοὺς ἐρωτικὰς αὐτῶν ὄρκους καὶ τὴν αἰωνίαν αὐτῶν πίστιν. Ἐκάθρθεν ἡ μάλλον ἐγρονυπύτησεν ἐπὶ τῆς γλῶσσης. Τῇ ἐφαίνετο ὅτι τὸ πᾶν περὶ αὐτῆς ἤγειρε φωνὴν διὰ τὴν κατηγόρησιν καὶ τὴν κατακραυγὴν. Εἰς τὸν μερμηρισμὸν τοῦ ὕπνου καὶ εἰς τὸν ψιθυρισμὸν τοῦ ἀνέμου ἤκουε τὴν φωνὴν τοῦ Ὀκταβίου ὑπενθυμίζοντος αὐτῇ τοὺς ὄρκους τῆς. Ἥλκριν! σύγγνωθί μοι! ἐφώνησεν. Ἀπεσπάσθη τῶν μερῶν ἐκαίμων, ἀλλ' ὅταν διέδινε τὰ κλαδῖα ἐκαίμων ἔκρινε ἡ αὖρα τῆς ἐσπέρας τῇ ἐπιθυροῦσαν τὰ ἐνόματα τῆς ἀπίστου καὶ τῆς ἐπιέρκου. Εἰς ἐκαστὴν πρὸς τὴν φράσιν τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἐδίδεκεν ἐξωστρεμμένον

τὸ φάντασμα τοῦ ἐραστοῦ τῆς. Ἡ κοιλὰς αὐτῆς, τὰ δάση ταῦτα, οἱ λοφίσκοι οὗτοι, ἦσαν πλήρεις λατρευτῶν ἀναμνήσεων. Πικροῦ ἡνάννησις αὐτῇ ἐφέρετο πρὸ αὐτῆς ὡς ἀπειλητικὸν φάντασμα. Ἐπήγγινε, τύπτουσα τὸ μέτωπον καὶ τὸ στήθος, κατηγοροῦσα ἐαυτὴν, καὶ ἐνοῦσα τὰς ἀρχὰς αὐτῆς μὲ τὰς τῆς φύσεως ἐλοκλήρου.

— Ἀ! κλαῖτε δυστυχῆς. κλαῖτε! ἀνεφώνει, κλαῖτε, καὶ μὴ ζῆτε οὐδὲως συγγνώμην! κλαῖτε ἀπιστε, κλαῖτε ἐπὶ ὁρκα! καὶ πράγματι τὰ δάκρυά τῆς ἔρρεον. Δὲν ἤξευρε, δὲν ἐννείει πῶς ἤδυνήθη νὰ ὑποκύβῃ. Ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔστατο καὶ διηρώτα ἐαυτὴν μὴ εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπὶ ἡμέρᾳ ἐφίχλου. Ἐνίστατο ἔφερε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ προσώπου ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἐκοιμήτο! Παρεστῆρι ἐαυτὴν ἐν πράγματι ἦτο ἡ ἰδία. Βλέπουσα δὲ τὴν νυμφικὴν τῆς ἐσθῆτα ἐξερρήγνυτο εἰς λυγμοὺς καὶ ἤρριζε πάλιν τὴν πυρετώδη πορείαν τῆς. Ἀλλοτε πάλιν ἐσκέπτετο νὰ τρέξῃ εἰς τὸν πύργον νὰ εὕρῃ τὸν σύζυγόν τῆς νὰ τῇ ἐμολογήσῃ ὅλα καὶ νὰ ἀποθάνῃ. Ἀλλ' ὅτε μακρίθεν ἐδίδεκε τὰς ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζομένης ἐπαλῆσεις, ἔφυγεν εἰς τὰ δάση ὡς δορκὴς ἐπτοημένη. Κατήντησεν εἰς παρεστῆτον δύσκολον νὰ περιγραφῇ. Πλέον ἢ ἄπλῃ ἠεθάνθη αὐτὴν ἐλκυομένην ὑπὸ τοῦ θορύβου τοῦ κατακραυγῶν, πλέον ἢ ἄπλῃ παρεστῆρι μὲ ἀπληγὰς βλέμμα τὸ ὕψω ὅπερ ἐπαινεθῆρι διὰ μέσου τοῦ φυλλώματος.

Ἐν τούτοις εἰς τὸν πύργον ἤρχισαν ν' ἀνησυχῶν διὰ τὴν ἐξαφάνισιν αὐτῆν καὶ τὴν μακρὰν ἀπουσίαν. Οἱ κεκλημένοι εἶχον ἀπλῶς. Εἶχον μείνει ὁ Κύριος Γρανλιέ καὶ ὁ κόμης. Κατ' ἀρχὴς ἐξελάχθησαν, κατόπιν ἐροδόθησαν. Ματὴν ἐξήτησαν τὴν Μαρίαν εἰς τὸν πύργον καὶ ἐν τοῖς πέριξ. Οὐδεὶς τὴν εἶδεν ἐξερχομένην. Τὴν ἐκάλεσαν ἐκ τοῦ δωματός, ἀλλ' οὐδαμῶς φωνὴ ἀπήντησεν. Ὁ Κύριος δὲ Γρανλιέ ἦτο ἄφωνος καὶ ὡχρὸς. Ὁ κόμης ἐδασκνίζετο ὑπὸ προκλισημάτων. Ὁ νέος σύζυγος ἔπνευσε καὶ ἀνεχώρησε. Πολλοὶ ὑπερέτει τὸν ἐμνημόθησαν.

Ὁ γέρον Κερουάρ ἔμεινε μόνος, θύμα ἀγωνίας ἀπεριγραπτῆς. Μετὰ δύο ὥρας οἱ ὑπηρεταὶ ἐπαγγέλοντο. Οὐδεὶς αὐτῶν ἀνέυρε τὰ ἔχνη τῆς νέας δεσποινῆς τῶν. Ἡ ἐκπληξὶς ἐξωγαγετο ἐφ' ὅλων τῶν προσώπων. Ὁ Κύριος δὲ Γρανλιέ ἀπαγγέλου τελευταῖος μάλλον κατηρῆς, μάλλον σιωπηλὸς ἢ ὅτε ἀνεχώρησε. Ὁ βλέπων αὐτὸν ἔκρυψε τὴν καρδίαν ἐντὸς τῶν χειρῶν ὥστε εἶχε χεῖρας πᾶσαν ἐλπίδα καὶ ἤρριζε νὰ κλαίῃ. Ὁ πατὴρ Κύριος δὲ Γρανλιέ μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους διέσχιζε μεγάλαις βήμασι τὴν αἰθούσαν.

Κύριε κόμη, εἶπε τέλος, ἰσταμένος πρὸ τοῦ γέροντος, γνωρίζετε ὑμεῖς καλλίτερον τὴν καρδίαν τῆς θυγατρὸς σας ἢ ὅσον τὴν γνωρίζω ἐγώ. Δὲν εἶδετε ποτέ τι, δὲν ἀνεκαλύψατε ποτέ τι εἰς τὴν νέαν αὐτὴν καρδίαν δυναμένην νὰ σῇ διαφωτιστῇ τὸ μυστήριον τοῦτο! Δὲν ἔχετε, ἐν ἀγνοίᾳ σας, τὸ νῆμα ὅπερ νὰ μᾶς δηγῇ; Ἰδετε Κύριε, ἐξιστακτε ἀκριβῶς τὰς ἀναμνήσεις; πρὸς καίτοι περὶ τῆς τύχης ὅλων μας.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ γέρον κόμης δὲν ἀπήντησε.

— Έ ! καλῶς κύριε κύμη ! προσέθηκεν ὁ Κύριος δὲ Γρανλιέ· ὡς προητοιμάσωμεν τὰς δυνάμεις μας καὶ τὸ θάρρος μας, διότι αἰσθάνομαι καλῶς ὅτι συμβαίνει ἐδῶ φρικώδης δυστυχία.

Ὁ Κύριος Γρανλιέ εἶχε προσδέσει τὸν ἐπισεσχημένον ἵππον τοῦ ἐπὶ τῆς ἐξωθύρας. Ἦτοιμάζετο δὲ ν' ἀπέλθῃ ἐκ νέου. Πρὸ τούτου ὁμῶς ἠθέλησε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ δωμάτιον τῆς Μαρίας μὴ εὖρῃ ἐκεῖ ἔχνος θέτον αὐτὸν ἐπὶ τῆς οἴσου. Οὐδὲν δεῖγμα. Ἐρρίφθη ἐπὶ τινος ἀνακλιντροῦ καὶ προσεῖχε εἰς πάντα θόρυβον τῆς νυκτός. Μία ὥρα ἐσήμανε τότε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κλισών. Ὁ νέος ἠγέρθη τρέμων καὶ ἐννεὸς ὥστε εἶχεν ἀκούσει τὴν φωνὴν τοῦ θανάτου. Ψυχρὸς ἰδρῶς ἔδραχε τὸ μέτωπόν του. Ἡ καρδιά διερρήγγυε τὸ στήθος του. Ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ, ὅτε αἶφνης ἐνόμισεν ὅτι εἰς τὴν σιωπὴν τῆς νυκτός ἤκουσε φωνὰς παραπόνου. Ἐρρίφθη εἰς τὸ παράθυρον, ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου καὶ ἠκούσθη ἐπὶ μακρὸν. Δὲν ἤκουσεν ἢ τὸ ψιθύρισμα τῶν καταρρακτῶν, καὶ τὸν βόμβον τῶν πιπτόντων ὑπὸ τοῦ ἀνέμου φύλλων. Ἦκουσεν ἐπίσης τὰς ὕλακας τῶν κυνῶν οἵτινες ἐκ διαλειμμάτων ἐκάλουν ἀλλήλους· εἰς ὅλους τούτους τοὺς θόρυβους, ὁ Κύριος δὲ Γρανλιέ ἠσθάνετο τὸ στήθος του παύον εἰς τὰς φλέβας τοῦ καὶ τὴν καρδίαν τοῦ παύσαν νὰ πάλλῃ ἐν τῷ στήθει του. Τέλος ἀπεσπάρθη τοῦ παραθύρου. Ἀλλὰ μόλις στρίψας ἔρρηξε μεγάλην κραυγὴν· ἡ Δεσποινὴ Μαρία δὲ Κερουάρ, ἡ δὲ Γρανλιέ ἦτο ὀρθία ἐνώπιον αὐτοῦ.

— Μαρία ! εἰσθε ὑμεῖς ; ἀνέκραζεν.

Αὕτη ἵστατο ἀκίνητος τὸ μέτωπον φλέγον ἐκ τοῦ πυρετοῦ, τοὺς ὀφθαλμοὺς λάμποντας μὲ ἀπαισίαν λάμψιν. Οἱ πόδες τῆς ἦσαν κατεστρεμμένοι, τὰ ἐνδύματά τῆς εἰς ῥάκη, τὸ πρόσωπον καὶ αἱ χεῖρές τῆς πλήρεις αἵματος. Ἡ κόμη τῆς ὑγρὰ ἐκ τῆς ὀρώσου τῆς νυκτός, ἦτο ἐρριμένη ἐπὶ τῶν παρειῶν καὶ τῶν ὤμων τῆς.

— Ἐγὼ εἰμι. εἶπε. Κύριε δὲ Γρανλιέ, μὴ χάνομεν καιρὸν. Ὑπάγετε νὰ καθυπυλάγητε τὸν πατέρα μου καὶ τοὺς ὑπηρετάς μας. Οὐδεὶς μὲ εἶδεν εἰσελθούσαν. καὶ εἶνε πρῶτον οὐδαὶς νὰ μὲ ἴδῃ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει. Εἰπάτε εἰς τὸν πατέρα μου ὅτι σὰς ἀρέσκει, ὅτι σὰς διέλθῃ τῆς φαντασίας, ἀκούει νὰ καθυπυλάγῃ ὁ γέρον πατήρ μου καὶ νὰ νομίζῃ τὴν θυγατέρα τοῦ εὐτυχῆ. Ὑπάγετε, κύριε, ταχέως· σὰς περιμένω.

Ἡ φωνὴ αὐτῆς ἦτο βραχνεῖα, ὑποτρέμουσα καὶ ἐπιτακτικὴ.

Ὁ κύριος δὲ Γρανλιέ ἐξῆλθε μὴ ἀρθρώσας οὐδὲ λέξιν.

Μόλις ὁ Κύριος Γρανλιέ ἀπηνέχθη, αὕτη ἔκλεισε μεθ' ὀρμῆς τὴν θύραν, ἔλαβε τὴν κλεῖδα, καὶ εἶτα, γονυπετήσασα πρὸ τοῦ συζύγου τῆς:

— Κύριε, γονεύσατέ με, ἀνέκραξε.

Ὁ νέος σύζυγός τῆς, ἀπεσπάρθη νὰ τὴν ἀνεγείρῃ· ἀλλ' ἐκείνη προσεκολλήθη εἰς τὰ γόνατά του.

— Γονεύσατέ με, ἀπηνέχθεν· ἐδῶ, πρὸ τῶν ποδῶν σας θέλω, ὀρεῖλω ν' ἀποθάνω.

— Τι ἔχετε ; τῇ εἶπεν ὁ Κύριος Γρανλιέ. Ποία θλίψις σὰς ταράττει καὶ σὰς ἀποπλανᾷ ;

— Σὰς λέγω, ἀπηνέλαθεν ἀκόμη, καὶ τὴν φορὰν ταύτην μὲ φανερὰν ψυχραιμίαν σὰς, λέγω ὅτι πρέπει νὰ μὲ γονεύσητε. Εἶνε καθήκον σας, εἶναι ἡ ἐπιθυμία μου, εἶνε τὸ μόνον μέσον διὰ νὰ τελειώσωμεν.

— Ἀναγερθεῖτε· ὅποιασδήποτε, ἀποκαλύψετε καὶ ἂν ἔχητε νὰ μοὶ κάμητε, ἡ θέσις σας δὲν εἶνε ἐπὶ τῶν γονάτων μου. Πραῦνθητε· ὅτι δήποτε, καὶ ἂν μοὶ εἴπητε, σὰς ὑπασχομαι ἐκ τῶν προτέρων τὸ στήριγμα ψυχῆς τιμίας, τὴν προστασίαν καρδίας εὐγενούς.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ παροξυσμὸς τῆς Μαρίας διελύθη εἰς λυγμούς καὶ δάκρυα. Ὁ Κύριος Γρανλιέ ἐκάθησε. Μ' ὅλον ὅτι προσεπάθησε νὰ τὴν ἀνεγείρῃ ἢ νὰ κόρῃ ἔμμενε γονυπετῆς ὡς ἡ Μαγδαληνὴ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Σωτῆρος.

Ἐκλαυσεν ἐπὶ πολὺ σιωπῶσα.

Σιωπῶν ὡς αὕτη ὁ Γρανλιέ τὴν ἐθεώρει μὲ βλέμμα πλήρες τρυφερότητος καὶ ἀνησυχίας.

Τέλος μὲ φωνὴν διακοπτομένην ὑπὸ τῶν λυγμῶν:

— Κύριε δὲ Γρανλιέ τὰ πάντα ὅα σὰς εἶπω. Ὅα μὲ γονεύσητε ἔπειτα, διότι ἐκεῖ πρέπει νὰ καταλήξωμεν. Ἀκούσατέ με, εἰμι πολὺ δυστυχῆς.

Τὰ δάκρυα τὴν διέκοψαν.

— Σὰς παρακαλῶ, πραῦνθητε, πρότερον εἶπεν ὁ Κύριος Γρανλιέ μετ' ἀγαθότητος· σκέρθητε, δεσποινίς· ὅτι δὲν εἰμι ἐδῶ ποσῶς κύριος καὶ ὅτι εἰσθε ὑπὸ τῇ προστασίᾳ ἐντίμου ἀνδρός.

— Ἀγατέ με νὰ ὀμιλήσω, ὑπέλαθεν αὕτη. Τὰ πάντα ὅα σὰς εἶπω. Ὡ Θεέ μου ! ὅα θυνθῶ, χωρὶς νὰ σὰς πλῆξω καιρίως ; πρέπει ὁμῶς νὰ ἡξεύρετε τὰ πάντα. Κύριε Γρανλιέ, δὲν σὰς ἀγαπῶ, δὲν σὰς ἠγάπησα ποτε, καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ σὰς δώσω ἢ τὴν χεῖρά μου· πρὸ πολλοῦ ἡ καρδιά μου δὲν μοὶ ἀνῆκε. Μὴ ὀργίζεσθε. Ἡ ζωὴ μου σὰς ἀνήκει καὶ ὅταν σὰς ἐξομολογηθῶ ὅτι ἐγὼ νὰ σὰς εἶπω, κάματέ με ὅτι θέλετε. Ὅα μὲ γονεύσητε ἢ ὅα μὲ στείλητε εἰς τι μοναστήριον. Ὅτι δήποτε ἀποφασίσετε ὅα σὰς εὐλογῶ. Ἀκούσατέ με. Εἶνε ὀλιγοήμερὰ ἱστορία. Εἰμι πολὺ ἔνοχος, εἰμι πλέον δυστυχῆς ἀκόμη. Ὅα ἴδῃτε ἀπὸ μὲ ἀκούσητε ὅτι ὅα μὲ λυπηθῇτε ὀλίγον. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ πλάσμα εἰς δεινότεραν θέσιν τῇ ἰδικῇ μου. Ὅταν μὲ ἐξητήσατε εἰς γάμον δὲν ἤμην ἢ παιδίον, δὲν ἐγνώριζον οὐδὲν περὶ ἔρωτος. Δὲν ἐγνώριζον μέχρι τότε ἢ τὴν ἀγάπην τοῦ πατρὸς μου. Δὲν ἀνέμελλον περὶ οὐδενός, δὲν προέβλεπον τίποτε, ἤμην εὐτυχῆς. Αὐτὸ τοῦτο ὑπῆρξεν ἡ ἀπώλειά μου. Ἀρῆκα τὸν πατέρα μου νὰ σὰς δώσῃ τὸν λόγον μου καὶ τὴν πίστιν μου. Ἐπεθύμει τὴν ἔνωσιν ταύτην. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἦτο νόμος δι' ἐμὲ. Ἠσθάνομην ἄλλως τε πρὸς ὑμᾶς σέβας καὶ ὑπὸληψιν, ἀδελφικὴν ἀγάπην. Ἐνόμισα τοῦτο ὡς ἔρωτα, ἀλλ' ἔμαθον ἀργότερον ὅτι ἠπατούμην. Τι νὰ σὰς εἶπω ; Ἡ καρδιά μου παρεσύρθη ἀφ' ἐαυτῆς. Πῶς τοῦτο συνέβη, ἀγνώω. Δὲν εἰσθε ἐδῶ διὰ νὰ μὲ υπερασπισθῇτε. Ἡμῶν μόνῃ, δὲν ἐσκαπτόμην οὐδὲν. Ὁ ὀλέθριος οὗτος

ἔρω; ἔξερράγη ἐν ἐμοὶ ὡς κεραυνὸς ἐν ἡμέρᾳ αἰθρίᾳ. Ἄδυνατὸν νὰ ἐξηγήσω πῶς μοὶ συνέβη· ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν σας δὲν εἶχατε πλέον μνηστῆν. Μὴ μὲ διακρίψετε. Ὑπέφερα πολὺ! Ἀναμνησθήσεσθε τὰς σκοτεινὰς θλίψεις μου! Ἐὰν ἤξεύρετε Κύριε δὲ Γρανλιέ πῶς νύκτας διήλθον κλαίονσα! Ὅλ' ἐξελαμβάνετε ὡς ἰδιώτην παιδίον. Ἦμην τόσον δυστυχὴς! Συγχάμις ἤθελον τὸ πᾶν νὰ σᾶς ἀποκαλύψω : ἡ ἀγαθότης σας μὲ ἐνθάρρυνεν. ὁ φόβος μὴ λυπήσω τὸν πατέρα μου μ' ἐμπόδιζε. Δὲν θέλω νὰ δικαιολογήσω ἐμυτῆν, ἀλλὰ σᾶς λέγω ὅτι ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡγάπων δὲν ἐπίστευον εἰς τὸν ἔρωτά σας. Ἐνόμιζον ὅτι, ζήτων τὴν χεῖρά μου, δὲν ὑπηρετοῦτε εἰς τὰς τελευταίας εὐχὰς τοῦ πατρός σας, ὡς καὶ ἐγὼ εἰς τὴν τρυφερὰν καὶ σεβαστὴν θέλησιν τοῦ ἰδίου μου. Ἐσχεπτόμην ὅτι ἡδυνάμεθα πάντοτε νὰ δικαιώσωμεν τοὺς δεσμοὺς οἵτινες μᾶς ἤνωνον, ἀνευ δυσχερείας. Ὡς πρὸς ὑμᾶς οὐδὲν μ' ἔτυπτε. Μόνος ὁ πατήρ μου μὲ ἀπασχολεῖ. Ἦμέραν τινα, ἡμέραν ὀλεθρίαν! ἠρπάζαμην τὴν θλίψιν του. Τὸ ἥμισυ τοῦ μυστικοῦ μοὶ διέφυγε· εἰς τοὺς πόδας του, ὡς εἶμαι ἤδη εἰς τοὺς ἰσχυροὺς σας, ἐτόλμησα, Κύριε Γρανλιέ νὰ τῷ εἶπω ὅτι δὲν σᾶς ἡγάπων. Ὑμεῖς, ὃν εἶχεν ἀποκαλέσει υἱὸν του, ἐντάξεσθε τί ὑπέφερον. Ἐν τούτοις ἐνηγκαλιζόμεν τὰ ἡνίκά του, καὶ ἔβρεχον μὲ τὰ δάκρυά μου τὰς χεῖράς του. Ὑπέφερον πρὸ πολλοῦ. Ἡ ὑγεία μου δὲν ἡδυνήθη ἢ ἀντίστροφ' εἰς τόσας ἡθικὰς ταραχάς. Ἦμην ἰσχυρή, ὡχρά! Εἶχον τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων. Ὁ πατήρ μου δὲν ἐκατήθη πλέον. Ἠγέρθη ὅπως σᾶς γράψῃ καὶ ζήτων ἐπίσω τὸν λόγον του σᾶς ἀποδώσῃ τὸν ἰδικόν σας. Ὁμοί! τότε εἰσῆλθετε. Πτωχὸς, κατεστραμμένος, προσηγορευμένος, ἤρχεσθε γενναίως νὰ μᾶς ἀποδώσῃ τὴν ἐλπίσιν μας. Ἠδυνάμεθα νὰ μὴ τὴν δεχθώμεν; Ἐννοεῖτε καλῶς ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν. Ἐννοεῖτε καλῶς ὅτι ἐν τῇ διαλύσει ἡ δυστυχία σας τὴν ἐδέσμευσεν ἐτι πλέον. Μὲ ἡγαπάτε, τὸ ἔλεγετε τοὐλάχιστον. Μᾶς ἀπελάττει τὸν λόγον μας, ἀλλὰ τὸν ἰδικόν σας δὲν τὸν ἀνελάμβανετε. Τί νὰ κάμω! σᾶς ἔπεινα τὴν χεῖρα. Εἴπατε τὰ πάντα : ἡρώτησεν ὁ Κύριος Γρανλιέ. — Ὅχι ἀκόμη, ἀπεκρίθη ἡ νέα κόρη. Μετὰ τινα στιγμὴν ἐπιπλέον σιωπῆς : Ὁ Θεὸς ὅστις θὰ μὲ κρίνῃ, γνωρίζει, ἐπανελάβε διὰ τὴν ἡλικίαν μου, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἡ θυσία μου ὑπερῆε πλήρης. Ἐφ' ὅσον ἡδυνάμην, ἐπέβαλλον ἐπὶ τὸν ἔρωτά μου. Ἐὰν δὲν ἀπέμεινα ἀμέσως δάκρυα καὶ τὰς τύψεις, οὐχ ἦτον ἀπεσκαρμένα τὰς εὐχὰς καὶ τὰ ὄνειρα. Μόνον ἐσχεπτόμην ὅτι ἐκ τούτου ἐπείσθησκον. Ἰδοὺ τὸ πᾶν. Οὕτως ἀπληγισμένη ἔμεινα μέχρι σήμερον. Σήμερον ἀκόμη τὴν πρωΐαν ἡ εὐχὴ μου δὲν ἔτρεμεν ἐντὸς τῆς ἰδικῆς σας. Τὴν ἐσπέραν τὴν πρωΐαν ὡρῶν ἀκόμη ὅτε τὸ πᾶν ἐλέγχθη ἐνώπιόν τοῦ Θεοῦ, ἡ φωνή μου δὲν ἐδίστατε. Ὑπέκυψα, ἡ φωνή μου οὐκ ἐπύκνωσε τοὐλάχιστον ἐνέμεινα. Τί συνέβη ἀπὸ τῆς ἐκείνης, ἀγνωστῆς. Πᾶν ὅτι, δύναμαι νὰ εἶπω εἶνε ὅτι τῆς ὑπερτάτης ταύτης στιγμῆς οὐδὲν ἡνένησα.

Ἀφῆκα τὸ πᾶν νὰ ἐκτελεσθῇ μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην ὅτι τίποτε δὲν ἐγένετο. Ἦμην τρελή. Ἐξεγερθεῖσα ἀποτόμως ὡς πληγεῖσα ὑπὸ κεραυνοῦ, ἤνοιξα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εὐρέθην ἀντιμέτωπος πρώτῃν ἡδὴ φορὰν μὲ τὴν δυστυχίαν μου. Ἐρσθήθην. Ἡθελήσα νὰ δραπετεύσω. Τί ἀπέγεινα, δὲν ἐνθυμούμαι πλέον.

— Εἴπατε τὰ πάντα : ἡρώτησε καὶ πάλιν ὁ Κύριος Γρανλιέ.

— Ὅχι ἀκόμη ἐπιθύρειν αὐτή.

Ἐπὶ πολὺ δὲ διστασάσα, ἐπανελάβε.

— Κύριε δὲ Γρανλιέ, εἶπε ταπεινοῦσα τὴν κεφαλὴν πολὺ κακῶς ἐξέλαβα τὴν ἀρρώστειαν, τὰς δυνάμεις καὶ τὸ θάρρος μου. Πᾶν ὅ,τι ἡδυνήθην νὰ σᾶς δώσω, σᾶς τὸ ἔδωκα. Ὁ ἀνὴρ ὃν ἀγαπῶ εἶνε ἡδὴ δι' ἐμὲ μία ἀνάμνησις. Φέρω τὸν θάνατον ἐν τῇ καρδίᾳ ἀλλὰ θὰ τῷ μείνω πιστή.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ Κύριος δὲ Γρανλιέ ἐπιώπα.

— Ἡ ζωὴ μου σᾶς ἀνήκει, εἶπεν.

Ὁ Γρανλιέ ἔμεινεν ἄρωνος, ἐπακουμένων τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, τὸ μέτωπον ἐπὶ τῆς χειρὸς.

Ἡ Μαρία, πάντοτε γονυπετῆς, ἐπερίμενε τὴν ἀπόφασιν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ἡ εὐθυμία ἐν τῷ ἔρωτι εἶνε ἡ τροπὴ τῶν πεπορωμένων καρδιῶν. Ἡ νεότης εἶνε μαλλὸν ελεγειακή.

★

Δὲν ἀπῆντησα ἄνθρωπον ὅστις νὰ μὴ ἡπατήθη εἰς τὰ ὄνειρα τῆς εὐτυχίας, τοῦ καὶ καρδίαν μὴ τρέφουσαν κρυφαὶν πληγὴν.

Σατωεριάνδος

★

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Φεύγει παντοῦ ἡ εὐτυχία ἐν ᾗ νομίζομεν ὅτι τὴν ἐνηγκαλισθῆμεν. Ἐνίοτε ἐν τῇ σιγῇ τῶν δαδῶν ὁ ἔδοι-πρὸς ἀκροᾶται ἡχοῦν εἰς τὸ βάθος, μακρὰν αὐτοῦ, τὸ ἦδὺ καὶ ἀπαλὸν κελυθῆμα τῆς ἀηδένος καὶ προχωρεῖ ἄκρῃ ποδὶ πρὸς τὸ μέρος ὅπου, κρυπτόμενον τὸ εὐχρησμον πτηνὸν ὑπὸ τὸ φύλλωμα τῶν δένδρων, ἄδει· δι' αὐτὰ καὶ μόνον τὰ μελωδία κώτερὰ τῶν ἀσματίων του. Ὁ ἔδοι-πρὸς προσπαθῶν νὰ πλησιάσῃ τὸν περρωτὸν αἰετὸν ὅστις φεύγει τὸν ἄνθρωπον, ἐλπίζει ὅτι θ' ἀκούσῃ καὶ τοὺς μικροτέρους του λαρυγγισμοὺς. Ἀλλ' εἰς μακρὴν! δίδει ὅση πλέον προχωρεῖ τόσο τὸ πτηνὸν ἐξαφανίζεται.

Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὧν καὶ μακρυωρῶν καὶ θείων διὰ κελυθῆματων εὐτυχίας τὰς ἀκὰς μας· προχωροῦμεν καὶ δὲν εὐρίσκομεν τὴν εὐτυχίαν, καὶ διατρέχομεν ἐλκεώδηρον τοῦ βίου τὸ σταδίον καταδιώκοντες ἀδιακόπως μελωδίας, φεγγούσας ἐπίσης ἀδιακρίτως.

Γαβριήλ Φερρὺ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΤΑΜΒΑΚΗ

— 'Ο γάμος τήν σήμερον, διὰ μίαν νέαν καθώς πρέπει, κατήντησεν ἀληθές πρόδηλον ! Τήν σήμερον εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον μία τοιαύτη νέα νὰ εὕρῃ σύζυγον ἐπίσης καθὼς πρέπει, διότι οἱ κύριοι οὗτοι παρεδόθησαν φαίνεται εἰς τὰς παραλυσίας καὶ λησιμονύσι τὰ ἀληθῆ των χρέη ! 'Η δὲ νέα, διὰ νὰ μὴ θυσιασθῇ, λαμβάνουσα σύζυγον κατώτερον τῆς θέσεώς της, προτιμᾷ οὕτω πολλάκις νὰ μένῃ ἄγαμος !

Αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀπήγγελλε μετ' ἐξήψεως, διὰ μυριοστήν ἤδη φοράν, ἡ ἀξιόλογος κυρία Σοφία Ταμβάκη ἀποτεινομένη πρὸς τὸν σεβάσμιον ἐπιστάτην αὐτῆς κ. Ἀμφιλόχιον ὅστις ἐπεκράτει σιωπηρῶς εἰς τὰ λεγόμενά της, ὡς ἐπίσης σιωπῶν ἤκρατο καὶ ὁ παρακαθήμενος κ. Λουκάς Ταμβάκης, ὁ σύζυγος τῆς ἀγορευούσης.

'Ἐὰν ἦδη ὁ κ. Λουκάς ἐσιώπα, δὲν ἔπρατε νέον τι ἢ σύζυγός του, εὐροῦσα αὐτὸν πρῶτον καὶ εἰρηγικόν, ἀπὸ πολλοῦ τὸν ἔχει διδάξει νὰ συμριζῶν ἑκάστοτε τὴν θέλησίν του πρὸς τὴν ἰδικήν της καὶ νὰ μὴ ἔχῃ ποτὲ ἐναντίαν πρὸς τὰ λεγόμενά της γνώμην. Ἐκτὸς δὲ τοῦτου πολλάκις ἄλλοτε ὁ κ. Λουκάς εἶχεν ἀκούσει προφερομένους παρὰ τῆς κυρίας του τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς λόγους. Τὴν φοράν ὅμως ταύτην, κατὰ παράδοξον ἐξαιρέσιν, ἡ ὄψις τοῦ οικοδεσπότη μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀγόρευσιν προσέλαθεν ὅλως πρωτοφανῆ σύννοιαν καὶ σκεπτικισμόν, τοῦτο δὲ προήλθεν ἐκ τῶν τελευταίων λέξεων δι' ὧν ἡ κυρία Ταμβάκη ἐπεσφράγισε τὸν λόγον της.

'Ἀλλὰ δικαίᾳ ἡ κυρία Σοφία ἠγόρευεν ἐξηγμένη, οἱ δὲ λόγοι της κατέστησαν τὸν κ. Ταμβάκην σκεπτικόν ; Διότι ἡ μὲν πρώτη, ἐμιλοῦσα, εἶχε κατὰ νοῦν τὴν μονογενῆ τῆς Ἀνδρομάχην, ὁ δὲ σύζυγος τῶρα τὸ πρῶτον ἐσκέφθη αἰφνης ὅτι ἡ κόρη των ἀπὸ πολλοῦ τῇ ὄντι εἶχε καταστῆ ὄριμος διὰ γάμον.

'Αγνοοῦμεν ἂν ὁ γάμος τήν σήμερον κατέστη ἀληθὺς πρόδηλον ἢ ὄχι, γνωρίζομεν ὅμως καθὼς ἔτι κατέστη πραγματικῶς τοιοῦτόν τι διὰ τὴν κυρίαν Ταμβάκη. Λέγομεν δὲ διὰ τὴν κυρίαν, διότι εἰς τὸν κύριον εἶχεν ἀπαγορευθῇ ρητῶς παρὰ τῆς συζύγου του νὰ φροντίσῃ περὶ ἀποκατάστασος τῆς θυγατρὸς των, ἐπεὶδὴ ὡς ἐκ τῶν ταπεινῶν του ἰδεῶν, ὡς ἔλεγεν ὑπερηφάνως ἡ κ. Σοφία, ἦτο ἱκανὸς νὰ τῇ δώσῃ τὸν τυγχόντα μηδαιμόν ἄνθρωπον ὡς σύζυγον. Διὰ τὴν κυρίαν Ταμβάκη, λοιπόν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς θυγατρὸς της εἶχε καταστῆ τὸ δυσχερέστερον τῶν προβλημάτων, καὶ ὁ χρόνος παρήρηχτο χωρὶς νὰ κατορθῶται ἡ ἀνέυρεσις τοῦ καὶ θ ὡς π ρ ε -

πει συζύγου. Ἀλλὰ τί ὄφειλε νὰ ἦναι ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ τῆς κυρίας Σοφίας; Βιομήχανος. Κἀλλο ! Μέλει τι τοῦ διπλωματικοῦ σώματος ; Δικαί ὄχι ! 'Ἐπὶ τέλους, ἔστω καὶ ἀπλῶς ἐπιστήμων, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅμως νὰ μὴ ἦτο ὁ τυγχὼν τοιοῦτος ἀλλὰ πρόσωπον καὶ πῶς ἐκ τῶν διακρινομένων ἐν τῇ κοινωνίᾳ.

Αὐτὰ λοιπὸν ὅλα ὑπῆρξαν ἡ αἰτία τοῦ νὰ ἦδῃ ὁ κ. Ταμβάκης μετ' ἐνδομύχου θλίψεως ἀποριζομένης ὑπὲρ τῆς ὑπερηφάνου τοῦ συζύγου τῆς αἰτήσεως τῶσαν ἐντύμω ἄνθρωπον τῆς ἀρεσκείας του, καὶ αὐτὰ ἐπίσης ἠνάγκαζον τὴν σύζυγόν του νὰ ἐπικρίνῃ, ὡς εἶδομεν, ὀριμῶς τὰ καθεστῶτα ἕνεκα δὲ τῶν λόγων τούτων, δὲν κατέρωθόθη εἰσεῖσι καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς καθ' ὅλα ἡμέρας αὐτῶν θυγατρὸς.

..

'Ἐὰν ἡ δεσποινὶς Ταμβάκη δὲν ἐπλάσθη ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον καλλοῦντῆς ἀρχαίας, εἶνε ὅμως ἐν συνόλῳ κάλλιστα ἐσχηματισμένη νεάνις. Ἢ δὲ πιδεῖται αὐτῆς εἶναι πλέον ἢ τελεία, χάρις εἰς τὸ καλὸν σφολαιεῖν εἰς ὁ ἐπὶ πολὺ ἐμαυθῆσεν ὡς ἐσωτερικῇ. Ἀνακρούει τὸ κλειδοκύμβαλον ἀνεπιλήπτως, ἐμιλεῖ τὴν γαλλικὴν ἀπὸ σκόπῳ, καὶ, ἐν συντόμῳ κατέχει πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ καταστήσῃ μίαν κυρίαν περιζήτητον εἰς τὰς ἐκλεκτὰς ἐμνημόριους. Οἱ πόθοι λοιπὸν τῆς νεαρᾶς Ἀνδρομάχης ὀνειροπολοῦσας σύζυγον ἱκανὸν ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς του θέσεως νὰ τὴν συνοδεύῃ τακτικῶς εἰς τὰς ἐκλεκτὰς ἀριστοκρατικῶν κύκλων, εἶνε λίαν φυσικοί, διότι πῶς ἄλλως θὰ χρησιμοποίησιν τὰς τέσας ἐπιμελῶς ἀποκατεθείας ἐκλεκτὰς αὐτῆς γνώσεις ;

Καὶ ἔπειτα τοὺς τοιοῦτους πόθους ἐπιτρέπει καὶ αὐτῇ ἡ θέσις τῆς νεάνιδος. 'Ο πατὴρ αὐτῆς εἶνε κτηματίας καὶ τὴν σήμερον εἰς πλοῦσιος κτηματίας δύναται παντὶ ἄλλου δικαιοτέρου νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ἀνθρώπου τῆς καλῆς τάξεως. Εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ὑπῆρξεν ἄλλοτε ὁ κ. Λουκάς διεσπαστὴς ὥρατος ζαχαροπλαστῆς, εἰς τὸ ἔπειν ὄφειλε καὶ τὴν σημερινὴν του θέσιν ἢ ἐποχὴ ὅμως ἐκείνη τοῦ βίου τοῦ ἔχει πλέον λησμονηθῇ ὅλοτελως ἐκ τοῦ χρόνου παρὰ πάντων σχεδόν, καὶ ἰδίως παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς οικογενείας του.

'Ο κ. Ταμβάκης λοιπὸν εἶνε τῶρα ἄνθρωπος τῆς καλῆς τάξεως, ὡς θὰ ἐννοήσῃται τοῦτο ὅσα εἰσερχόμενα ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ τοῦ οἴκου, ἥς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκείνου εἶνε ὑποταγμένον κατὰ ρυθμὸν Ἀναγεννήσεως ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς φιλοκαλίας, κινεῖ ὅμως τὸν θαυμασμὸν διὰ τὸν πλοῦτον τῶν κοσμοῦτων αὐτοῦ βαρυστόμων ἐπιπλῶν.

Πάντα ταῦτα δικαιολογοῦσι πληρέστατα τὰς εἰρηπρεπεῖς τῆς κυρίας Σοφίας διὰ τὴν θυγατέρα της ἀξιότατον εἰς τὰς ὁποίας οὐδεμίαν ἡνέει νὰ κέρη ἐπέμεικται καὶ τοι ἀντιθέτους τρέφων ἰδέας ἀγαθῆς τῆς συζύγου, τῆς δὲ, εἴτ' εἰς τὸν φῶσαι μαλακοῦ χροακτῆρος ἔστω κ. Λουκά, εἴτε διότι οὗτος ἀνεγνώριζε κατ' ἰδὴν τὴν τὴν πεινότητά τῶν ἀνέψεων του.

Καθ' ἣν ἡμέραν ὅμως ἡ σύζυγός του ὤφειλε πρὸς τὴν ἐπισκέπτῃν αὐτῆς, ὁ κ. Λουκᾶς παραδέξωσιν συνω-
ρυσθῆναι, ὡς ἐνθυμεῖσθε ἐξ ἰδίων των τινέσεων, ἅς τῷ
παρήγγαγον οἱ λόγοι τῆς κυρίας Ταμβάκη ἀπερκαθείσης
ὅτι ἐν ἀνάγκῃ ἦτο ἡλικία ἡ ἀράση καὶ ἄγαμον τὴν θυ-
γατέρα της. Τὰ πάντα ὁ κ. Λουκᾶς ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ
ὅχι ὅμως καὶ τοῦτο. Ν' ἀράση τὴν ἀγαπητὴν του Ἀν-
δρουμάχην νὰ γηράσῃ ἐν ἀγαμίᾳ! Ἡ σκέψις αὕτη κατα-
λάευσεν αὐτὸν αἰσθητικῶς, τῷ ἐπέφερε σφοδρὴν σύγχυσιν
καὶ ζάλην, μετὰ τοῦτον δὲ καὶ τινα ἀρίστον ἀγανάκτησιν
ἐν κατὰ τῆς πάντοτε λατρευτῆς του συζύγου.

Ἡ σύγχυσις ἐξηκολούθει κατέχευεν τὸν προνοητικὸν
πατέρα πολὺ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐπισκέπτου μέ-
χρι τῆς ὥρας καθ' ἣν ἡ εἰκογόνεια Ταμβάκη παρεκ-
θῆκεν εἰς τὴν τράπεζαν πρὸς δεῖπνον. Δὲν ὅλ' ἤρκει ὅ-
μως ἴσως ν' ἀπαλλαγῇ αὐτῆς ὁ κ. Λουκᾶς καὶ νὰ ἐπα-
νέλθῃ εἰς τὴν συνήθειαν του ἡμερίαν, ἐν μὴ κατὰ σύμ-
πτωσιν ἰδιότροπον ἐπὶ ἡμέραν τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐσπέρην
συμβαίνει τὸ ὅπως, ὡς ὅλ' ἴσμεν, ἤρκεισεν ἕνα ἀπερκα-
θεῖσιν ἁριστικῶς περὶ τῆς τύχης τῆς Ἀνδρουμάχης.

..

Τακτικὴ ἀπαράδεχτος τοῦ κυρίου Λουκᾶ ἦτο ἡ καθ' ἣν
ἐσπέρην, μετὰ τὸ δεῖπνον ἀναγνώσας ἐπὶ τοῦ καναπέ ἡμε-
ρητικὰς τινὲς ἐφημερίδας καὶ ἡ διακρούσης τῆς ἀναγνώ-
σεως βαθυμικρὰ σμήκρυνσις τῶν ὀφθαλμῶν του ἦν διεξέ-
χτο μετ' οὐ πολὺ λαθραῖος καὶ γλυκὺς ὕπνος. Τὴν
συνήθειαν του ταύτην ἀκολουθῶν καὶ κατὰ τὴν ἐσπέρην
ἐκείνην, παρεδόθη μετὰ τὸ δεῖπνον εἰς τὴν τακτικὴν ἀνά-
γνωσιν. Ἀντὶ ὅμως τὴν ἐσπέρην ταύτην οἱ ὀφθαλμοὶ
του, ἐφ' ὅσον ἀναγίνωσκε, νὰ καθίστανται βαθυτέρως ἐκ-
κροστικωτέρω, ἐμαγεθύνοντο ἀπ' ἐναντίας ἐλθόντων ἐκ
προσέχοντες ἐνδιαφέροντος, μετ' ὀλίγον δὲ ὁ κ. Ταμ-
βάκης ἐστερέωσε καλλίον τὰ ἐπὶ τῆς ρινῆς του διασπαρ-
ώσας πρὸς τὰ ἄνω τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του σκωδρον
καὶ συστρέψας ταύτοχρόνως περὶ τὸ σῶμα του τὸ ἑτα-
ρον φύλλον τῆς μακρᾶς του οἰκικῆς ἐσθῆτος ἐστερέψ-
ε πάλιν τοὺς ὀφθαλμούς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναγνωσθείσης
σελίδος τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐπεδόθη ἐν δευτέρῳ μετ' ἄ-
λλου ἐνδιαφέροντος, ἀλλὰ χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην
πρὸς τοῦ πράγματος γνωστοποίησιν πρὸς τὸν συζυγὸν του,
τὴν ἀναγνώσιν τῆς ἐξῆς περικοπῆς:

«Κυρίως ὅμως εἰς τοῦτο πείκουν οἱ γυνεῖς, οἵτινες
τρέφοντες διὰ τῆς κόρης των ἰδέας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
παραγματοποιήτους, ἀγίνουσι αὐτὰς νὰ χάνωσιν ἐν ἀ-
πείρῃ τὰ πολυτιμωτέρᾳ των εἴη καὶ ἀπὸ δροσερῶν καὶ
ἐνδύμων κορασιῶν νὰ καθίστανται διὰ τοῦ χρόνου χλω-
ρωτικαὶ καὶ δύστροποι... κλπ.»

Ὅσοι τυχὸν ἐσπουδάσαντες νὰ μάθωσι τὴ ψυχολογίαν,
γνωρίζετε βεβαίως ὅτι ὑπάρμετρον αἰσθημα παρρωτισμοῦ
καταρθεῖ πολλὰκις ἐν ὅρῳ μάχης νὰ μεταβάλλῃ εἰς ἥρωα
καὶ αὐτὸν τὸν δειλότερον τῶν ἀνθρώπων. Παρόμοιον τι
ὡς πρὸς τὴν συγγένειαν αἰσθημα ἀνεπτύχῃ καὶ εἰς

τὴν ψυχὴν τοῦ ἡμετέρου φιλοστέργου πατρὸς καθ' ἣν
σπινθὴν ἀναγίνωσκε τὴν ἀνωτέρω περικοπὴν τὴν ἀνήκου-
σαν, ὡς ἡγνότες βεβαίως ὁ ἀναγνώστης, εἰς τι ἄρθρον
ἐκ τῶν παραγματοποιούμενων περὶ τοῦ ἐσχάτως ἀνεγερθέν-
τος ζητήματος «τὶ τῆς φυλᾶτος».

Μάλιστα! Ὁ κ. Ταμβάκης ἦτο ἡδὴ ἀληθὲς ἥρωας.
Ἰδοὺ αὐτὸς, μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τοῦ ἄρθρου, λύτης τοῦ
μυστηριώδους αἰνίγματος τοῦ βασιανίζοντος αὐτὸν καθ' ὅλην
ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ἡ προστίλῃς του κόρη νὰ
μεῖνῃ ἄγκυρος χάρις εἰς τὰς μεγάλαις ἰδέαις τῆς Σοφίας!
Καὶ αὐτὸς, ὡς πατήρ, ν' ἀνέχῃται τοῦτο ἐν ἡσυχίᾳ! Αἱ
σκέψεις αὗται κατέστησαν τὸν κύριον Λουκᾶν ἐκτός ἐκ-
του καὶ ταύτοχρόνως τῷ ἐνέπνευσαν τὴν ὑψηλότερον ἔκ-
καὶ τελημερᾶν: σκέψιν, ν' ἀποτινάξῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ βαρεῖαν
ἐξουσίαν τῆς συζύγου του καὶ ν' ἀναλάβῃ αὐτὸς καὶ μό-
νος τὴν περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς κόρης του φροντίδα.
— Σοφίαν, ἀνέκραξεν ἀποκαταστατικῶς μετὰ τῆς σκέ-
ψεως ταύτης, θέτων τὴν ἐφημερίδα εἰς ἐν τῶν ὀφθαλμῶν
του, κύριον νὰ μὴ ἐξυπνήσῃς πρῶτ', διότι πρέπει νὰ με-
ταβῇ εἰς Παιραιᾶ.

Μεθ' ὧρας τῆς ἐπιμένοντος ἐπερωτήσεως τῆς συζύγου
του ὁ κύριος Ταμβάκης ἐτήρησε μυστικὰ ἀπ' ἐκείνης
ὅλα τὰ σχέδια ἅπαντα εἶχε συλλάβει, καὶ τὴν ἐπιμένοντι
προῖον διὰ τῆς πρώτης σιδηροδρομικῆς ἀμφιστοιχίας
κατήρχετο εἰς Παιραιᾶ.

..

Ἰάντες βεβαίως γνωρίζετε τὸ πλοῖστον ἐν Παιραιᾶ
μακρονοποιοῦν τοῦ κ. Καρέλη, ἀνδρὸς ἐπιχειρηματικοῦ.
Πρὸς τὸ κατὰσταμα τοῦτο διεθύνοντο ὁ κ. Ταμβάκης ἀ-
πορριπτικὸν τὸ βήμα του μέλλει ἀποβιβασθεῖς εἰς Παιραιᾶ
ἐκεῖ δὲ εὐρύν τὸν κ. Καρέλην, τὸν ἔλαβε κατ' ἰδίαν
πρὸς συνδιάλεξιν, ἀποληύσαντες εἰς ἐνθερμον ἐναγκαλισμὸν
μεταξὺ τῶν δύο τοῦτων προσώπων. Ἀλλὰ τί συνέβαινε;
Ἀνάγκη ἐνταῦθα νὰ ἐξηγηθῶμεν. Ὁ κ. Καρέλης ἀπὸ
πολλοῦ εἶχε ζητήσει τὴν Ἀνδρουμάχην εἰς γάμον ἄλλ'
ἢ αἰτίας που μεθ' ὑπερηφανίας ἀπερρίβθη τότε παρὰ
τῆς κυρίας Ταμβάκης πρὸς μεγάλην ἀλλὰ μὴ ἀποδει-
χθεῖσαν λύπην τοῦ συζύγου της.

Τώρα λοιπὸν, ὅτι ὁ κ. Λουκᾶς συνέλαβε τὴν τελημε-
ρᾶν του ἀπαραντινῶς ἐκκεκτὸς διὰ τὴν Ἀνδρουμάχην του
παρίστη εὐθὺς εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὁ ἄλλοτε ἀπορριπθεῖς
παρὰ τῆς συζύγου του ἀνέκδοτος καταστηματούχος.

Διὰ τοῦτο μεταβὰς εὐθὺς εἰς Παιραιᾶ πρὸς συνάντησιν
του, τῷ ἐξέφρασε τὴν ἀπίστην ἣν συνέλαβε πρὸς με-
γάλην συγκίνησιν τοῦ κ. Καρέλη. Ὅτις ἐλέγχας ὥρας ὁ-
στερον ὡδήγηται ἐπὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ πνεύματος πρὸς
τῆς κυρίας Ταμβάκης ὡς ὁ ἐκτελεστὴς διὰ τὴν Ἀνδρο-
μάχην των γαμβρία.

Ἡ ἀγανάκτησις τῆς κ. Σοφίας διὰ τὸ κίνημα τοῦτο
τοῦ συζύγου της ὑπῆρξεν ἀνωτέρᾳ πλῆθους περιγραφεῖς,
ὡς ἐπίσης ἀδύνατον εἶναι νὰ περιγραφῶσι καὶ αἱ μέναι ἐ-
λέγχεσθαι διακρίνεσθαι μελοδραματικὰ πρὸς αἱ δια-

δραματιζόμεναι δάκρυς τὰ τρία μέλη της οίκουγενείας Ταμβάκη έμεινον μόνα. Άλλ' εἰς πᾶσας τὰς ἐφόδους της κόρης του καὶ της μητρὸς αὐτῆς ὁ κ. Ταμβάκης έμεινεν ἀκλόνητος, ἀπτόητος, καὶ ἀδυσώπητος. Ὁ συνετὸς πατήρ δὲν ἐσκέπτετο πλέον ἢ τὴν πραγματικοποίησιν της ἀποστάσεώς του, καὶ ἡ κυρία Σοφία δὲν ἀνεγνωρίζεν ἐν αὐτῷ ἤδη τὸν παλαιὸν της σύζυγον.

Ἡ ὑπόθεσις ὅμως ἔπρεπεν ὅπως δῆποτε νὰ λάβῃ ἐν πέρας, καὶ ἔλαβε πραγματικῶς τοιοῦτο, διότι μετὰ πολὺς δραματικὰς σκηνὰς ἡ κυρία Ταμβάκη, καίτοι ἀπαρηγόρητος, ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ταπεινὴν ἀλλ' ἀμετάστρεπον τοῦ κ. Λουκᾶ ἀπόφασιν.

Καὶ ἡ Ἀνδρoμάχη; ἡ νεᾶνις ἥτις ὠνειροπόλει σύζυγον ἱκανὸν ὅπως τὴν ὀδηγῇ εἰς τοὺς χοροὺς τοῦ ἑλλε-κτοῦ κόσμου;

Αὕτη, ἓνα μῆνα μετὰ τὰ ἀνωτέρω συμβάντα καὶ ὠ-ραίαν τινα ἐσπέραν καθ' ἣν ἡ αἰθούσα τοῦ κ. Ταμβάκη, ἀποστράπτουσα ἐξ ἀρθρόνου φωτισμοῦ, ἦτο μεστή κόσμου, ἐχόρευεν ἐν μέσῳ τῶν κεκλημένων μετὰ τοῦ ἑλλεκτοῦ τοῦ πατρὸς της κ. Καρέλη, τὸν χορὸν τοῦ Ἡσίου.

KALIBAN

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

ΜΙΑ ΕΣΠΕΡΑ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ

Ἐάν μία καλὴ εἰκὼν δύναται νὰ ἐγείρῃ ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν γλυκεῖας συγκινήσεις, ἀναπολοῦσα καλὴν τινα σε-λίδα ἐκ τοῦ παρελθόντος, ἡ ψᾶν νὰ μᾶς βυθίσῃ εἰς τι αἰσθημα ἀρίστου μελαγχολίας ἀναπαριστώσα πρὸ της μνήμης ἡμέρας ἀτυχεῖς καὶ ἀνιχνᾶς, ὑπάρχει ὅμως καὶ ἄλλο τι ἐπίσης ὡραῖον καὶ ὕψηλόν, ἡ μουσικὴ, ὑπέροχος της τέχνης κατὰ τοῦτο, ὅτι ἐρμηνεύει τὰ ἄρρητα ἐκείνη ἐν ἡμῖν αἰσθηματικὰ ἔτινα ἡ γλώσσα ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφράσῃ στερουμένη λέξεων καταλλήλων.

Ἀμφοτέρω ταῦτα, μουσικὴ καὶ τέχνη, συνεδυασθόσαν τῇ ἐσπέρᾳ της παρελθούσης Κυριακῆς ἐν τῇ Ἐκθέσει, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην συρρεῦσαν ἐκεῖ ἑλλε-κτὸν πληθὸς μετέβλινεν ἐναλλάξ ἀπὸ της αἰθούσης τῶν ἐρασιτεχνῶν, τὴν ἐκ τοῦ ἔσματος τῶν ὁποίων γοητεῖαν ἐπηύξανεν ἡ σκέψις ὅτι τὸ ἔσμα τοῦτο ἦτο γνήσιον ἑλλη-νικὸν προῖον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ συνθέσει του, εἰς τὰς αἰ-θούσας τῶν εἰκόνων ἐνθᾶ, ἐδῶ μὲν, ἡ εἰκὼν τοῦ ἐν δ ο υ λ ε ῖ ς α σ χ ο λ ε ῖ ο υ παρέπεμπε τὴν φαντασίαν εἰς προ-γόνους ἀτυχῶν ἡμερῶν καὶ προωρισμένους νὰ διανύσωσι βίαν ἀτυχῆ, ἐκεῖ δὲ ἡ φαιδρότης τῶν ἐν τῇ ε ὕ ρ ε ῖ σ τ ω ἄ ν α γ ν ὼ σ ε ι ἀροισμένων νεανίδων τοῦ κ. Ταμβάκη τοῦ παρῶντος τὸν θεατὴν νὰ συμμερισθῇ τοῦ μαιδευατοῦ τῶν.

Ἡ αἰθέριος ὄψις ἦν εἰς πάντα ταῦτα διένεμεν τὸ ἀρθρόνως κατὰ συμπλήρωμα πλαισίων διναμνημένων ἐπὶ τῶν ὁροσῶν ἑλλεκτρικὸν φῶς, ἦτο οἷον τὸ συμπλήρωμα της καλῆς εἰκόνος ἣν κατὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἡ Ἐκ-θεσις παρίστα.

Καθ' ἣν στιγμὴν εἰσηρχόμεν ἐν τῇ Ἐκθέσει οἱ περι-στροφικοὶ ἀριθμηταὶ εὐρίσκοντο ἐν ἀνεκῇ κινήσει ἐκ τῶν ἁλλεπαλλήλων ἐπισκεπτῶν. Ἡ πινακοθήκη, πρὸς ἣν ἅμα τῇ εἰσόδῳ μου διηύθυνα τὸ βήμα, ἦτο μεστή κόσμου, ἑλλεκτοῦ ἰδῶς, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου πολλὰ ὅλα ἡδύνατο δικαίως νὰ ἐπισύρωσι τὸν φθόνον τῶν εἰκόνων, -ἐάν αἱ εἰ-κόνες ἦσαν ἀντο-ἀροῦ... ἀπηγόλουεν τὰ βλέμματα ἀπ' ἐ-κείνων. Ἐσκέφθη ν' ἀναβαλῇ τὴν ἐπὶ τῶν εἰκόνων ἐξί-τασιν ἀργότερον ἐν ἀνέσει. καὶ ἤρκεσθην πρὸς τὸ παρὸν νὰ θεωρήσω τὸ πρὸ ἐμοῦ τυχὸν ἀγαλματιον τὸ περιστῶν τὸν Καναρην μὲ τὴν δᾶδα ἄνᾳ χεῖρας, ἀλλὰ πρὶν ἢ προσφθῶ νὰ διακρίνω κατὰ πόσον ὁ ἐν τῇ μορφῇ αὐτοῦ ἀπεικονιζόμενος ἱερὸς ἐνθουσιασμὸς μετέβη τοῦ φου-κοῦ, κύριός τις ὅπισθεν μὲ ὥρσε νεύων μοι νὰ καμω-θῶ εἰς τινὰς διερχομένας κυρίας καὶ νεανίδας ἥμην τῷ ὄντι ὀλίγον ἀρρηγμένος ἐκ τοῦ πληθους, καὶ ἐπειδὴ ὡς συμβαίνει εἰς τινὰς περιστασεις,

...peut davantage

Un bon visage

Qu' un homme armé,

ἔως οὐ αἱ κυρία αὗται ἀρνασθῶσιν ἀπὸ τῶν ὀμματων μου ἐν τῷ ὀλίγῳ, εἶχον ἐγὼ λησμονήσει τὸν Καναρην καὶ τὴν δᾶδα του.

Μετέβην εἰς τὴν αἰθούσαν ἐν ἣ ἐτελεῖτο ἡ συμφωνία καὶ ἐκεῖ παρέμεινα μέχρις οὗ τὸ ἔσμα τῶν ἐρασιτεχνῶν ἐπερατώθη.

Ἦδη αἱ αἰθούσαι τῶν εἰκόνων εἶχον μείνει σκεδὸν ἔ-ρημοι, καὶ οἱ ὀλίγοι ἐν αὐταῖς ἐναπομένοντες ἔτι ἔφερον ἐπὶ τῶν ὄψεων αὐτῶν πρὸς ἡλαλὰ σημεῖα κοπώσεως καὶ καμματοῦ. Καταβεβλημένος καὶ ἐγὼ, παρετήρουν διὰ βλέμ-ματος κακμηχότος τὰς περὶ ἐμὲ εἰκόνας, περιφερόμε-νος ἀπὸ της μιᾶς εἰς τὴν ἐτέραν αἰθούσαν, καὶ ἐσκε-πτόμην περ ἀναχωρήσεως, ὅποτε ἡ ἀνεύρεσις χαρτου-τινος πρὸ τῶν ποδῶν μου, χαρτου πατόντος, φαίνεται, ἀπὸ τινος θυλακίου, ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τοῦ νὰ παραμείνω ἐκεῖ πολλὴν ἔτι ὥραν. Ἡ ἐπιμελὴς τοῦ χαρτου διπλώσις, καίτοι πεπατημένη, ἐκίνησε τὴν περιέργειαν μου, καὶ λαδῶν αὐτὸν ἵνα ἴδω τὸ περιεχόμενον του εὗρον ἐντὸς γεγραμμένα τὰ ἑξῆς, εἰς ὧν τὴν ἀνάγνωσιν παρεδόθη ἀπορροφηθεῖς ὑπ' αὐτῆς ἐξ ὀκλήρου.

« Ἐάν, φίλε μου, αἱ ἐπὶ της Πινακοθήκης ἐντυπώ-σεις μου σοὶ φανῶσιν ἀτελεῖς, τοῦτο διότι προέρχονται ἐκ μιᾶς καὶ μόνης μέτρη τοῦδε ἐν τῇ Ἐκθέσει ἐπιτέ-φωσ μου.

Ἀφ' οὗ κατὰ πρῶτον περιέτρεξα διὰ βλέμματος δια-βατικοῦ ὅλας τὰς ἐν ταῖς αἰθούσαις εἰκόνας, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην ἐναλλάξ, ἐξήτησα κατόπιν μίαν τούτων ἐρ' ἥς νὰ ἐπαναπύσω πρὸς μικρὰν τὸ βλέμμα μου, καὶ ὡς τοιαύτην ἐξέλεξα τὴν πρὸ ἐμοῦ τυχούσαν εἰκὼν τοῦ κ. Ταμβάκη τὴν περιστῶσαν τὸ Μ υ σ τ ι κ ὸ.

Τὸ μ υ σ τ ι κ ὸ ν τοῦτο εἶνε ἐπιστολὴν ἐραστοῦ ὁ νεᾶνις τις ἐπιχειρεῖ νὰ κρύψῃ, ἀφοῦ τὸ ἀνέγνωσεν, εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ κόλπου της, ὡς καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ ἀπέκρυψεν εἰς τὰ βάθη της καρδίας της.

Ἐν ὑπάρχουσι πολλὰ ἐμπνεύσεις εὐ τ ο χ ε ῖς μετὰ τῶν εἰκόνων της Πινακοθήκης, μία τούτων εἶνε ἀναμνηστικὴ καὶ ἡ τοῦ μ υ σ τ ι κ ο ὕ. Ἡσὼν ψυχῶν λογίαν ὑποκρύπτει ἡ μορφὴ της ἐρωμένης νέας, μὲ τὸ ἀμφιβολὸν της καὶ ὑπόπικρον μαιδίαμα ὁ τῇ ὑπαγρυπνεί ὁ πρὸ τοῦ ἀγνώστου μέλλοντος ἀπηνῆς διαταγμὸς! Ἀ-γαπᾷ, καὶ εἰς μίαν νέαν ἀγαπῶσαν, πραγματικῶς ἀγαπῶσαν, πόσως συγκινήσεις, πόσα ὄνειρα, πόσας εἰς πικρὰς γεννὰ ἡ ἀναγνωσις ἐπιστολῆς προερχομένης ἀπὸ τοῦ ἀ-γαπητοῦ της! τὴν ἀγαπᾷ ἄρα γε εἰλικρινῶς; ὅλα στερεῶται

ΔΕΚΑΙΟΣ.

Π α ν ῆ γ υ ρ ι ς π α ν ῆ γ ὕ ρ ε ω ν. — Αἱ ἡμέραι αὗται εἶνε δι' ὅλους τοὺς τόπους ἡμέραι. Ἐκθέσεων καὶ πανηγύρεων. Διὰ τὴν μὴ ἦναι τοιαῦται καὶ διὰ τοὺς Τούρκους; Οὕτω λοιπὸν καὶ οἱ Τούρκοι ἐπανηγύριζον κατ' αὐτὰς μεγαλοπρεπῶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὰ γενέθλια τοῦ Προφῆτου τῶν, τῇ 4 Νοεμβρίου. Τὸ Μ ο Ὑ λ ε τ 'Ε λ - Ν ἔ θ η, ὡς καλεῖται ἡ ἑορτὴ αὕτη εἶνε διὰ τοὺς Μωαμεθανοὺς ἡ μεγίστη πασών, διότι ἀπορᾷ τὴν γέννησιν τοῦ μοιχείου ἐκείνου ἀνδρός ὅστις ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τοῦ πολυθεϊσμοῦ ὠδήγησε τοὺς Ἀραβικοὺς εἰς νίκας καὶ κατακτήσεις ὀλίγας καὶ ἥθικας.

Ἐν τῇ πανηγύρει ταύτῃ παντὶ τῷ ἱερατικῷ συμπαίῃ μετὰ τὰ ἴδια τῶν ἑκαστον σύμβολα καὶ τῆς ἰδίας τῶν σημαίας παρήλασαν ἐνώπιον τοῦ Κεδίβου, τὴν δὲ ἐσπέρην ἐγένετο, κατὰ τὸ σὺνθεσις, ἡ ἀναγνωστὴ τῆς ἀρχηγέσεω τῶν γενεθλίων τοῦ Μωαμεθ, ἣν διεδέχθησαν τὰ πυρὸς τεχνήματα, τὰ συμποσια καὶ αἱ λαμπρότητες.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΑΦΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΧΟΛΟΥΒΟΥ

Ἀνεκαθεν αἱ τολμηραὶ περιηγήσεις εἰς ξένας καὶ μακρινὰς χώρας ἐξήσκησαν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων μαγευτικὴν τινα ἐντύπωσιν, οἱ δὲ τολμηροὶ θαλασσοπόροι καὶ τῆς ξηρᾶς γῆς ἐρευνῆται περιεβλήθησαν πάντοτε ὑπὸ τῶν συγχρόνων καὶ μεταγενεστέρων διὰ τῆς αἰγλης τοῦ ἥρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀποθεώσεως, μάλιστα παρὰ λαοὺς εὐφαντάστους καὶ ποικητικοίς, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρῶτη καὶ κατὰ τοῦτο κατέχει θέσιν ὁ ἀρχαῖος ἑλλ. λαός. Ὁ Ἰάσων, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ Θησεύς, ἐγένοντο ἥρωες τοῦ ἑλλ. λαοῦ καὶ ἡμίθεοι κυρίως διὰ τὰς τολμηράς τῶν ἀποδημίας εἰς ξένα, ἄγνωστα καὶ ἐπικίνδυνα μέρη, ἡ δὲ ἀθανάτος τοῦ Ὀμήρου Ὀδύσεια τί ἄλλο εἶνε εἰμὴ τοιούτων περιπλανήσεων ἔκθεσις καὶ ἐξῆμνησις; Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι λαοί, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος μ. χ. καὶ ἐξῆς, μεγάλως ἐξῆμνησαν τοὺς τολμηροὺς τῶν περιηγητῶν καὶ θαλασσοπόρους, ἂν καὶ τινες αὐτῶν ἡδικοῦντο ζῶντες, ὡς ὁ Κολόμβος. Καὶ Ὀδύσειαι δὲ τῶν νεωτέρων χρόνων δὲν λείπουν· διότι τί ἄλλο εἶνε ἡ Λουϊζιάς τοῦ Πορτογάλλου ποιητοῦ Κάμοενς;

Πρὸ πάντων ὅμως ἠξίησαν αἱ τολμηραὶ περιηγήσεις εἰς ἄγνωστα καὶ ἐπικίνδυνα τῆς γῆς μέρη, τοὺς Πόλους, τὴν Ἀφρικὴν κλπ. κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα, ὅτε τόσοι θαυμασίως ἐτελειοποιήθησαν τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας καὶ τόσοι ἀπιστεύτως ἐσμηκύνθησαν αἱ ἀποστάσεις· διὸ καὶ αἱ περιγραφαὶ τοιούτων περιηγήσεων ἀπέβησαν συγχρόταται, πλείσται δὲ γεωγραφικαὶ ἐταιρίαι, πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου συσταθεῖσαι, ἐπιδιώκουσι δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων τὴν ἐνίσχυσιν τῶν γεωγραφικῶν ἐρευνῶν καὶ γνώσεων διὰ διοργανώσεως διαφόρων ἐρευνητικῶν ἐκδρομῶν πανταχοῦ τῶν ἐτι ἀγνώστων τῆς γῆς μερῶν.

Τὰ δὲ εἰσέτι μάλλον ἄγνωστα καὶ ἀνεξερευνήτα τῆς ὕδρογειοῦ ἡμῶν σφαίρας σημεῖα εἶνε ὁ βόρειος Πόλος καὶ ἡ Ἀφρικὴ, ἡ τρίτη, ὡς γνωστὸν, ἡπειρος τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἡ διὰ τῆς Μεσογείου μετὰ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης συνεχομένη καὶ πλησίον τῆς ὁποίας ἐξετυλίχθη μέχρι τοῦδε ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀνθρωπότητος δράμα. Παράδοξον τοῦτο φαινόμενον! Ἡ ἤδη τῷ Ὀμήρῳ ὡς Λίδυι γνωστὴ αὕτη ἡπειρος, αἱ βόρειοι ἐσχατιαὶ τῆς ἑποίας μετέσχον καὶ τῆς περὶ τὴν Μεσόγειον ἱστορικῆς κινήσεως, τὴν ὁποίαν ἤδη οἱ Φοίνικες περιέπλευσαν κατὰ τινα ἀρχαῖαν παράδοσιν, οἱ δὲ Ἀραβὲς κατὰ μέγα μέρος κατέλαβον καὶ ἐκυριόρχησαν, εἶνε μολαταῦτα ἀκόμη ὀλιγώτερον γνωστὴ ἢ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία, αἱ πρὸ τεσσάρων αἰῶνων μόλις ἀνακαλυφθεῖσαι.

Ποῖον δ' ἀρά γε εἶνε τὸ αἷτιον τῆς ἐπὶ τοσούτοις αἰῶνας ἐν μυστηριώδει πέπλῳ περιτυλιχέως χώρας τόσον ἐγγὺς τοῦ ἀνθρωπίνου δράματος κειμένης; Φυσικοὶ λόγοι εἶνε βεβαίως δύο, ἡ παρεμβολὴ τῆς μεγάλης καὶ ἀνυπερβλήτου ἐρήμου Σαχάρως μεταξὺ τῶν πρὸς βορὰν ἡπείρων τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν ἐνδοτέρων μερῶν αὐτῆς καὶ ἡ ἀπερχομένη κατὰ τὸ χροῖμα καὶ τὰ ἄλλα φύσις τῶν κατοίκων τῆς, ἴσως δὲ μέγρι τινὸς καὶ τὸ μὴ ἵγεινόν τοῦ κλίματος εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς εὐρείας ἐκείνης χώρας μέρη. Ἀλλ' ἴσως καὶ ἡ διέπουσα τὰς τύχας τοῦ κόσμου θεία πρόνοια ἐν ταῖς ἀνεξερευνήτοις αὐτῆς βουλαῖς ἐπεφυλάξῃ τὴν Ἀφρικὴν ὡς τὸ τελευταῖον στάδιον τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, διότι ἐν τῇ θερμῇ ἐκείνῃ χώρῃ ἐπὶ μήκιστον θὰ διατηρηθῇ ἡ ζωὴ καὶ ἡ δοῦσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἐν τῇ φορᾷ τῶν αἰῶνων ἐκλίπῃ ὁλόγον κατ' ὀλίγον ἐκ τῶν βορειότερων ἡπείρων πᾶσα ζωὴ ἐνεκα τῆς ὁλονὸν χωρούσης ἀποψήξεως τοῦ πλανήτου ἡμῶν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, ἡ Ἀφρικὴ κατέστη ἀπὸ τινῶν δεκαετηρίδων τὸ στάδιον ὅχι μόνον εἰρηνικῶν περιηγήσεων καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν πλείστων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ ἐρίδων καὶ διαπληκτικῶν αἰτιῶν τάχιον ἢ βράδιον θὰ γίνωσιν αἰτία καὶ μάγλων μεταξὺ εὐρωπαϊκῶν κρατῶν πολέμων. Κατὰ τὸ παρόν καὶ ἰδιῶται τολμηροὶ καὶ μεγαλεπήβολοι, γνωστότατοι τῶν ὁποίων ἀπέβησαν ὁ Λιβιγγόττι καὶ ὁ Στάνλεϋς, καὶ ἐταιρίαι ἐπιστημονικαὶ καὶ κυβερνητικαὶ διάφοροι ἐπιχειροῦσι τὴν ἐξερευνήσιν αὐτῆς μέρη, τὰ προσφορώτατα πρὸς ἐγκατάστασιν εὐρωπαϊκῶν ἀποικιῶν καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορεύσεως καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς φύσει τόσοι πλουταλλεύσεως καὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς φύσει τόσοι πλουσίας ἐκείνης χώρας, τῆς μαύρης ἢ πείρου, ὡς ἀποκαλεῖται ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος χρώματος τῶν κατοίκων τῆς.

Εἰς τῶν τολμηροτάτων νεωτέρων περιηγητῶν καὶ ἐρευνητῶν τῆς Ἀφρικῆς, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκδοσις τοῦ περιγραφῆ τῶν περιπετειῶν καὶ ἀνακαλύψεων ταῦτά μέγιστα ἀπασχολεῖ τὴν σήμερον τοὺς ἀνεπληρούς ἀνθρώπους ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, εἶνε καὶ ὁ Αἰμίλιος Χολούβος, αὐστριακὸς ἱατρός Αἰμίλιος Χολούβος, τοῦ τὸ ὀδοπορικόν, ἂν δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ αὐτόν.

τὴν λίαν ἐνδιαφέρουσαν καὶ συγχρόνως θελκτικὴν περιγραφὴν τῶν ὅσα εἶδε καὶ ἔπαθεν ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀφρικῇ· ὁ τολμηρὸς οὗτος ἄνθρωπος, ἀπεφασίσαμεν νὰ μεταφράσωμεν ἐν τοῖς κυριωτάτοις διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῆς «Φιλολογικῆς Ἀκροπόλεως», πεπονηότες, ὅτι προσφέρωμεν αὐτοῖς ἀνάγνωσμα εἰς ἄκρον τερπνὸν καὶ διδασκτικὸν, προκειμένου μάλιστα περὶ χώρας, ἥτις διὰ τοὺς πλείστους τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἐντελὼς terra incognita.

Ὁ Αἰμίλιος Χολοῦβος ἐκ νεαρῆς ἡδὴ ἡλικίας εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ τῆς μανίας τολμηρῶν ταξειδιῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν μυθωδῶν διηγημάτων περὶ τῶν περιπλανήσεων τοῦ Διδογιστῶνος καὶ ἄλλων. Τὸ ὄνειρόν του λοιπὸν ἦτο ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ αὐτὸς παρομοίαν τολμηρὰν περιδείαν εἰς τὸ ἄγνωστον ἐσωτερικὸν τῆς μυστηριώδους Ἀφρικῆς. Διὰ τοῦτο, μόλις ἐτελείωσεν ἐν Πράγᾳ τὰς πανεπιστημιακὰς του σπουδὰς τῇ 1875, ἐξοικονομήσας παντὶ τρόπῳ τὰ μέσα, ἀνεχώρησε τολμηρὸς εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀφρικὴν καὶ ἀπέπλευσεν ἐπὶ πολὺ τὸν μέγαν ποταμὸν Ζαμπέσην ἐπιβαίνων μετὰ τῆς συνοδείας του τεσσάρων εαθρῶν λέμβων, μεστῶν ζωοτροφῶν, φαρμάκων, ὀπλῶν καὶ ἐμπορευμάτων. Κακῇ ὁμως μοίρᾳ τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἡ φέρουσα τὸ πλεῖστον τῶν ἀποσκευῶν λέμβος ἀντραπή, ὥστε πᾶσα ἐπὶ τὰ πρόσω πορεῖα ἀπέβη ἀδύνατος καὶ ὁ νεαρὸς ἐπιστήμων μετὰ ὀκτάμηνον ἀνὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ζαμπέση περιπλάνησιν καὶ μελέτην ἐπέστρεψεν, εἰς τὴν ἀνατολικομεσημβρινὴν τῆς Ἀφρικῆς παραλίαν, ὅθεν ἀπανέκαμψεν εἰς Αὐστρίαν κατὰ τὸ 1879, ἥτοι μετὰ τετραετὴ ἀποδημίαν. Ἐκτοτε μέχρι τοῦ 1883 κατέγεινε νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ οὐκὼς πρὸς δευτέραν ἐπανάληψιν τῆς αὐτῆς ἐκδρομῆς μετὰ μεζήκωνος ἐλπίδος ἐπιτυχίας. Πρὸς ἐπιτυχίαν τὸ ποθομένον του μεγάλως συνέτειναν αἱ ἐκθέσεις, τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσεν περὶ τῆς πρώτης του ἀτυχοῦς ἀποδημίας, αἱ συχναὶ δημόσιοι ὁμιλίαι, τὰς ὁποίας ἔκαμε περὶ αὐτῆς, καὶ ἡ ἐν τῇ πελωρίᾳ θάλῃ τοῦ Πράτερ ἐκθέσις πάντων τῶν ἀντικειμένων ὅσα κατὰ τὴν πρώτην του ἐκδρομὴν ὡς ἐνδιαφέροντα συνήγαγε. Ταῦτα πάντα ἐξήγειραν εἰς τὸν ὕψιστον βαθμὸν τὸ ἐνδιαφέρον πάντων περὶ τοῦ κ. Χολοῦβου καὶ τῶν περιηγήσεών του, ὥστε πρόθυμοι πανταχόθεν τῷ προστηνέχθη ἀρωγὴ καὶ ἄφθονα τὰ ὑλικά μέσα. Τὸ δὲ περιεργότατον εἶνε ὅτι καὶ ὡς συνοδοιπόροι προσεφέρθησαν πλείστοι. Ἀντὶ ἐξ ὑπηρετῶν καὶ βοηθῶν, οὓς ἐζήτησε νὰ συμπαραλάβῃ, παρουσιάσθησαν ἑτοιμοὶ νὰ τὸν ἀκολουθήσωσιν 700! ὥστε εὐχολοῖς ἦτο αὐτῷ ἡ ἐκλογὴ ἐξ καταλλήλων συνοδοιπόρων ἐξ αὐτῶν, ἐτοιμῶν νὰ ὑπακούωσιν αὐτῷ παντὶ καὶ προθυμῶν νὰ συνεκτεθῶσι μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν καὶ εἰς θάνατον. Οἱ ἐξ οὗτοι ἄνδρες ἐκαλούντο Εὐρόλιος Βουκάτσης, Ὁσβάλδος Σόλνερ, Ἰγνάτιος Λέεβ, Ἰωσήφ Σπιράλνς, Ἀντώνιος Χαλόουκας καὶ Φεννέτης Γρίνος. Ἀλλ' ὁ πάντων παραξενώτατος καὶ ὄντως ἐξιοθαύμαστος συνοδοιπὸρος τοῦ κ. Χολοῦβου ἦτο ἡ νεαρὰ καὶ ἀβρὰ σύζυγός του. Οὐγάτηρ τοῦ

ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων κτιρίων ἐν Βιέννῃ ἔσχεν ἀφορμὴν νὰ ἰδῇ συχνάκις τὰ ἐν τῇ θάλῃ ἐκθέματα τοῦ κ. Χολοῦβου, τοσοῦτον δὲ ἐθαύμασε τὸν τολμηρὸν ἄνδρα, ὥστε ἠγάπησεν αὐτὸν, τὸν ὑπανδρεύθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸν συνοδεύσῃ εἰς τὸ μακρυνόν καὶ ἐπικινδύνον ἐκεῖνο ταξίδιον, κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀνδρός τῆς ἡ ἡρωϊκῇ αὐτῇ γυνὴ ἔδειξε θάρρος καὶ καρτερίαν ὑπεράνθρωπον καὶ ἐχρησίμευσε τὰ μέγιστα ὡς ἄγγελος σωτηρίας κατὰ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας περιπετείας τῆς μακρᾶς των περιουσίας ἐν τῷ μέσῳ ἀγρίων λαῶν καὶ ὄλως ἀγνώστου χώρας.

Οὕτω παρασκευασθεὶς καὶ ἐφοδιασθεὶς διὰ παντοίων χρησίων ἐναποθεθεμένων ἐντὸς 164 κιβωτίων ἀνεχώρησεν ἐκ Βιέννης κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1883 καὶ δὲν ἐπέστρεψεν ἐξ Ἀφρικῆς εἰμὴ μετὰ τέσσαρα ὅλα ἔτη, τῷ 1887. Τὰς περιπετείας τοῦ μακροτάτου τούτου ταξειδίου, κατὰ τὸ ὅποιον ἀνεκάλυψε μέγα μέρος ἄγνωστον τῆς ἐσωτερικῆς Ἀφρικῆς τῶν μεσημβρινῶν μερῶν καὶ ἐγνώρισε τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τοῦ λαοῦ αὐτῆς, περιγράφει ὁ κ. Χολοῦβος ἐν τῷ περιηγητικῷ του ἔργῳ, τὸ ὅποιον ἐκδίδεται εἰκονογραφημένον κατὰ τεύχη ἐν Βιέννῃ, ἐξ οὗ παραθέτομεν ἐνταῦθα κεφάλαιά τινα ἐν μεταφράσει.

ΑΠΟ ΒΙΕΝΝΗΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

(Ἀποχαιρετισμὸς ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ βορείου σιδηροδρόμου. Δρέσδη, Ἀμβούργον καὶ τὸ ἀτμόπλοιον «Πρετώρια». Ἐπιβίσεις. Πρῶται ὁδηγαί, ὁ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ βίος, ἀφίξις εἰς Καπστάδην.—Πρώτη δυσκολία.—Ὁ κ. Βράουν καὶ ἡ Βουλὴ.—Ἐμπορικὴ κατὰστασις ἐν Καπστάδῃ.—Ὁ πλοίαρχος Μαύρις.—Τηλεγραφικὴ ἀρωγὴ καὶ τηλεγραφήματα τοῦ Λόρδου Δέρβυ.—Ὁ προϊστάμενος τοῦ οἴκου Πόππε Ρόσσωβ καὶ Σας.—Ἐκθεσις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου.—Ἀφίξις τῆς αὐτοκρατορικῆς φρεγάτας «Δούναβις».—Νέον ὑπουργεῖον καὶ ὁ κ. Σερβούκερ.—Παραχωρήσεις διὰ τὴν σιδηροδρομικὴν πορείαν.—Νέαι δυσκολίαι.—Πολιτικὰ περὶ τοῦ Ἀκρωτηρίου τῆς καλῆς ἐλπίδος.)

«Καλὴν ἐντάμωσιν!» Οὕτως ἀντήγει τὴν ἐσπέραν τῆς 18ης Νοεμβρίου 1883 ὁ ἐν Βιέννῃ σταθμὸς τοῦ βορείου σιδηροδρόμου ἐκ τῶν ἀποχαιρετισμῶν ἑκατοντάδων φίλων καὶ προστατῶν τελευταία εὐχαριστήριος ὑπόκλισις ἐκ μέρους ἡμῶν, καὶ ἡ ἀμαξοστοιχία ἐξῆλθε τοῦ σταθμοῦ εἰς τὴν σκοτεινὴν νύκτα!—Ἡ προσεχὴς αὐγὴ μας ἔφερεν ἐν Τέτσειν τοὺς τελευταίους τῆς πατρίδος χαριτισμούς, ἔπειτα δ' εἰσῆλθομεν εἰς τὸ γερμανικὸν ἔδαφος, εἰδομεν ἐν ταχείᾳ ἀλληλουχίᾳ τὴν Δρέσδην καὶ τὸ Βερολῖνον καὶ εὐθὺς μετ' ὀλίγον ἐρθίσσαμεν εἰς τὸν πολυπόθητον σπουδαϊότατον λιμένα τῆς στερεᾶς Εὐρώπης, τὸ Ἀμβούργον. Ὡς ἔπρεπεν, οὐδεὶς ἡμῶν ἐδείκνυε νοσταλγίαν, καὶ ἂν τις μυστικῶς ἠσθάνετο τοιαύτην οἱ ἐνθαρρυντικοὶ λόγοι τῆς ἐν Γερμανίᾳ πασιγνώστου κυρίας Μέυερ, τῆς περιηγητρίας τῆς Γουινέας, τὸν καθισχύχταν. Ποσάκις ἡ σύζυγός μου ἐνεθυμήθη τὴν

Κυρίαν ταύτην μετ' ἑγκαρδίου εὐγνωμοσύνης! Ὅσον ἐνθαρρυντικοί ὑπῆρξαν διὰ τὴν σύζυγόν μου οἱ λόγοι ἐκεῖνοι ἐν τῷ Δρεσδιανῷ σταθμῷ τόσοι εὐεργετικάς εὖρον ἐγὼ τὰς εἰλικρινεῖς καὶ φιλικὰς συμβουλὰς τοῦ ἐξόχου ἐπιστήμονος καὶ ἀξιολογώτατου μεταξὺ τῶν συγχρόνων μας ἀνθρώπου κ. Νεϋμέιερ, μυστικοῦ συμβούλου καὶ διευθυντοῦ τοῦ γερμανικοῦ θαλασσοσκοπείου. Ἐτῆρσα αὐτὰς πιστῶς καὶ μετ' εὐγνωμοσύνης μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐπέδωκεν τῆς «Πρετωρίας» τῇ 22 Νοεμβρίου ἐν Ἀμβούργῳ καὶ ἐφθάσαμεν εἰς Καπστάδην τῇ 22α Δεκεμβρίου. Ἡ «Πρετωρία» ἀνήκει εἰς τὴν Union Line τῆς Σουθαμπτωνός. Ἡ ἐταιρία αὕτη καὶ ἡ Donalb Russie Line διεξάγουσι τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ μεσημβρινῆς Ἀφρικῆς ταχυδρομικὴν συγκοινωνίαν, ἐκπέμπονσα ἐκάστη ἐν ἀτμόπλοιον κατὰ δεκαεπταήμερον, τὴν δὲ μεταξὺ Ἀμβούργου καὶ Σουθαμπτωνός ὑπηρεσίαν ἐκτελοῦσι μικρότερα ἀτμόπλοια τῆς προτέρας τῶν δύο τούτων ἐταιριῶν κατ' ἀνταπόκρισιν πρὸς τοὺς ἀπόπλους τῶν μεγαλητέρων ἀτμοπλοίων. Ἡ Union Line ἔχει 18 ἀτμόπλοια μὲ 48,784 τόνους καὶ 44,050 ἵππων δύναμιν. Ἡ Πρετωρία 3,199 τόνων καὶ 3000 ἵππων δυνάμει εἶνε τὸ ἕβδομον κατὰ τὸ μέγεθος πλοῖον τῆς ἐταιρίας, διωκεῖτο δὲ κατὰ τὸ ταξειδίον μας ὑπὸ τοῦ ἐμπείρου ναυτικοῦ πλοίαρχου Bainb ridge. Μολοντί δ' ὁ πράκτωρ τῆς ἐταιρίας μοι εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ φορτώσῃ τὰ κιβώτια μου μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, ἡναγκάσθη νὰ ἐπιστατήσω καὶ ὁ ἴδιος, διότι πᾶλλα κιβώτια δὲν ἔπρεπε νὰ τιναχθῶσι ποσῶς.

Παγερός καὶ δυνατὸς ἄνεμος μετὰ βροχῆς καθίστα τὴν διήμερον ταύτην ἐργασίαν μας λίαν ὀχληράν. Παρ' ὅλην δὲ τὴν ἐπαγρύπνησιν, τὰς παρακλήσεις καὶ τὰ ἀφθονα δῶρα, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ πλοίου τὰ κιβώτια τόσοι ἀπροσέκτως ἐτοποθετοῦντο ὥστε κατὰ τὴν μεταφόρτωσιν ἐν Σουθαμπτων, εὖρον πολλὰ πράγματα βεβλαμμένα. Οὐχ ἤττον αἱ ζημίαι αὗται ἀντεσηκώθησαν πλουσιοπαρόχως ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὁδοπορικῶν, τὴν ὁποίαν μοι παρέσχον καὶ οἱ σιδηρόδρομοι καὶ ἡ ἀτμοπολικὴ ἐταιρία ἔχον τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος τοῦ ταξειδίου μου.

Θαλασσοπλοῖα τόσοι συχνὰ εἶνε περιγεγραμμένα, ὥστε περιορίζομαι εἰς ὀλίγα, τὰ κυριώτατα. Τὸ ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας εἰς Καπστάδην ταξειδίον, τὸ ὁποῖον χάρις εἰς τὰς συμεινὰς προόδους τῆς μηχανικῆς ἐκτελεῖται ἐντὸς 18—20 ἡμερῶν, εἶνε ἐκ τῶν ὀλιγώτερον ἐπικινδύνων μακρυνῶν θαλασσίων ταξειδίων. Ἡ πάροδος τοῦ κόλπου τῆς Βισκαῖας εἶνε οὐχ ἥττον πάντοτε δυσάρεστος, ἅμα ὅμως παρέλθῃ τις αὐτόν, τὸ ἄλλο ταξειδίον εἶνε ἀρκούντως εὐκὺλον καὶ εὐάρεστον.

Θέλεις νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσίς σου; Πορεύου πρὸς αὐτήν. Θέλεις νὰ μὴ τελειωθῇ; Στείλε ἄλλον.

G. ΜΑΣΣΕ ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν Παρισίων, τριάκοντα τὸ ποσόν, χρησιμεύουσιν, ὡς τόποι συναντήσεως τῶν κλεπτῶν πάσης τάξεως.

Συχνὰ ὑπεξαίρεσεις συμβαίνουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτῶν εἴτε ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ γυναῖκες, οἱ σολατσαδόροι, οἱ ἐρωτευμένοι συρρέουσιν ἐν πλῆθει εἰς τὰς μνηνιάδας ἐκθέσεις τῶν ἐμπορικῶν τούτων, τὰ ὁποῖα ἀπέβησαν κέντρον δράσεως τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων καὶ τῶν κλεπτῶν. Ὅταν γυνὴ τις εἰσέρχεται εἰς τὴν καταστήματων τούτων, τὰ πάντα συνομιλοῦσι κατ' αὐτῆς, ἡ φιλαρέσκεια, τὸ δόλωμα, οἱ νεωτερισμοί, ἡ εὐκολία τοῦ νὰ πάρῃ τι...

Τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ εἶνε κακοήθεια. Οὐδέποτε θὰ γίνωσι γνωστὰ ὅλα τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα δι' αὐτὰ ἐχύθησαν καὶ ὅλαι αἱ οἰκισαὶ αὐτοκτονίαι, τὰς ὁποίας προὔξεν ἡ.

Ἡ τελευταία καὶ φοβερὰ στατιστικὴ, βασιζομένη ἐπὶ τῶν δεδομένων καταστατικῶν δεικνύει τὸ φοβερὸν ποσόν 150 κλοπῶν καθ' ἡμέραν πρὸς ἡμίαν 30 τῶν κυριωτάτων ἐμπορικῶν τῶν Παρισίων, ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον πέντε κλοπὰς δι' ἑκάστον ἐξ αὐτῶν. Ἡ δὲ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ οἱ εἰδικοί ὑπάλληλοι, οἱ ἐπιφορτισμένοι ἀποκλειστικῶς τὴν ἐξωτερικὴν καὶ ἐσωτερικὴν ἐπίβλεψιν τῶν καταστημάτων τούτων, οὐδέποτε κατορθώνουσι νὰ συλλάβωσι τὸ τέταρτον τῶν κλεπτῶν καὶ τῶν κλεπτριῶν.

Πρὸς ἀποφυγὴν πλάνης τινὸς οὐδέποτε συλλαμβάνεται τις ἐάνμῃκαμεν ὁ ἴδιος δευτέραν κλοπὴν. Οἱ κλητῆρες δρῶσιν εἰς τὰ περίεξ καὶ ἐξώθεν τῶν καταστημάτων, ὁ δὲ συλλαμβανόμενος ὁδηγεῖται πάσραια εἰς τὸ πλησίον ἀστυνομικὸν τμήμα. Ἐν δὲ τῷ ἐσωτερικῷ τῶν ἐμπορικῶν τὴν ὑπηρεσίαν, τούτων ἐκτελοῦσι συνήθως ἀρχαῖοι ἐπόπται ἐν ἀποστρατίει.

Ὅταν οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἀποκαλύψωσι κλοπὴν τινα, ὁ ἐπ' αὐτοφῶρ συλλαμβανόμενος ἐγκληματίας ὁδηγεῖται εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον, συγκαλούμενον αὐτοστιγμὴ διὰ τινος ἡλεκτρικοῦ κώδωνος γνωστοῦ τοῖς ὑπαλλήλοις. Τὸ δὲ συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ τῆς τύχης του, ἀφ' οὗ προηγουμένη ἐρευνηθῇ καλῶς ὁ κλέπτης ἢ ἡ κλέπτρια. Ἐάν δὲ ἀρνεῖται ἀλλ' ἀναγνωρίζῃ τὸ ἐγκλήματ' αὐτοῦ καὶ ἐμολογῇ τις εἶνε ἐπέρχεται συμβιβασμός, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ κατάστημα θ' ἀποζημιωθῇ καὶ ἀφ' οὗ γίνῃ τῇ ἀδείᾳ τοῦ συλληφθέντος κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐρευνα ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων ἀνεῦ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐκ τῶν τυχόν κατὰ τὴν ἐρευναν ταύτην ἀνακαλυπτομένων κλοπημάτων πραγμάτων μόνον τὰ ὅλως καινουργῇ καὶ ἀδίκτα λαμβάνονται ὅπως.

Ἡ ἐνοχος κλοπῆς γυνὴ—διότι γυναῖκες εἶνε οἱ

πλείστοι κλέπται ἐμπορικῶν—πληρώνει ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς τῆς θέσεως καὶ τῆς περιουσίας τῆς ποσόν τι, τὸ ὅποιον ὀλὺκληροο, λέγουσιν, εἶνε ἀφιερωμένον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ποικίλλει δὲ τὸ ποσὸν τοῦτο μεταξὺ πέντε φράγκων καὶ 10,000 φράγκων. Ὑπάρχουσι προνομιοῦχοι τινες συνοικίαι, ὅπου οἱ πτωχοὶ ὀλιγοστεύουσι καθ' ὅσον αἱ κλοπαὶ αὐξάνουσιν.

Ἐάν ὅμως ἡ συλλαμβανομένη ἀρῇται, τότε τὸ συμβούλιον κρατεῖ αὐτὴν ὑπὸ περιορισμὸν καὶ ὀδηγεῖ αὐτὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ὅπου ὁ ἀστυνόμος ἐκτελεῖ τὰ περαιτέρω.

Ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων οὐδεὶς κλέπτης καταδικάζεται ἐκτὸς τῶν λωποδυτῶν καὶ τῶν συστηματικῶν κλεπτριῶν. Ποτὲ δὲν θὰ ἐπίστευε τις τὸν ἀριθμὸν τῶν κλεπτομανῶν, καὶ 100,000 ἐὰν παραδεχθῇ τις διὰ τὸ διαμέρισμα τοῦ Σηκουάνα, πάλιν δὲν εἶνε ἄρκετοί. Πᾶσαι δ' αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἔχουσι τοὺς ἀντιπροσώπους των μεταξὺ τῶν κλεπτομανῶν.

Ἐκ τῶν ἀνδρῶν παρὰ τοῖς χυδαιστατοῖς τυχοδιώκταις ὑπάρχουσιν ἔχοντες ἐλευθερία ἐπαγγέλματα καὶ θέσεις πολιτικὰς, καὶ οὗτοι δὲν εἶνε ὀλίγοι.

Εἰς δὲ τὰς γυναῖκας ἡ ἀτιμωρησία ἐμπνέει θάρος. Ἐπὶ ἑκατὸν κλεπτριῶν μία ὠθεῖται ὑπὸ πραγματικῆς ἀνάγκης, μίαν δ' ἐργάτιδα ἀπαντᾷ τις μεταξὺ ἑκατὸν εὐκαταστάτων, καὶ αὕτη θὰ κλέψῃ τὰ Χριστούγεννα, τὸ Πάσχα ἢ τὴν Πρωτοχρονιὰν καὶ πάλιν διὰ τὸ μωρὸν τῆς. Ἴσως διότι ἐργάζομαι δι' ὅλου τοῦ ἔτους εἶνε ὀλιγώτερον ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς πειρασμοὺς τοῦ ἀργοῦ.

Οἱ ἄνευ θέσεως ὑπηρετεῖται κλέπτουσι συχνά, καὶ ὅμως ἀναλογοῦσιν οὗτοι ὡς δέκα πρὸς ἑκατὸν διδασκαλίσσας, οἱ ὅποια συνήθως κλέπτουσι χειρόκτα. Ταῦτα τὰς ἐλκύουσι περισσώτερον ἢ ὁ μαργητής τὸν σίδηρον, διότι ταῖς ἀναγκαιοῦσι πρὸς εὐπρεπισμὸν, ἵνα εὖρωσιν αἱ ἀτυχεῖς παραδόσεις. Καὶ παραδόξως αἱ ποικίλαι αὐτὰν πτυχιούχοι συλλαμβάνονται σχεδὸν πάντοτε κλέπτουσαι ἐξ ἀδεξιότητος.

Θέλετε νὰ γνωρίσητε θλας τὰς κυρίας τοῦ καλοῦ κόσμου μὲ ἐντιμα ὀνόματα καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ὑποψίας, αἱ ὅποια ἐν τούτοις ἐξεδύθησαν ἀκουσαι, διὰ νὰ ἐρευνήθωσιν ἐν τῷ θωματίῳ τῶν ἐρευνῶν τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν; Εἶνε καταγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν κλεπτριῶν μεταξὺ ὑπηρετριῶν, πορνῶν καὶ λωποδυτῶν.

Ὅποια λυπρὰ ἀποκαλύψεις ὑπάρχουσι πολλὰς ἐν τοῖς ὑποσχετικοῖς, τὰ ὅποια οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐμπορικῶν ταῖς δίδουσι πρὸς ὑπογραφὴν!

Ἄλλοι τάλιν διευθύνται σχηματίζουσιν ὀλὺκληρον κλεπτογραφίαν, ἐν τῇ ὅποια κατατάσσουσιν ἡριθμημένα τὰ ὑποσχετικά, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης, τὰ διαδοχικῶς πληρωθέντα ποσὰ καὶ τὴν ἀνταλλαγείσαν ἀλλήλογραφίαν.

Ἡ κλέπτριά ἀνίκη εἰς τὰς γυναῖκας τῶν ἐλευθερίων ἡθῶν, προστίθεται καὶ ἡ φωτογραφία τῆς.

Μία περιβόητος θέα τριῶν κατέχει τὴν πρῶτην θέσιν εἰς τὰ ἰδιαίτερα ἀρχεῖα ἐνδὸς τῶν πρώτων παρισίων ἐμπορικῶν.

Τῇ 31 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου εἰς ἓν μόνον ἐμπορικὸν ἐγένοντο 105 κλοπαὶ ὑπὸ γυναικῶν ἀξίας 3000 φράγ. Καὶ ὅμως οὐδεμία τούτων κατεδιώχθη.

Τὸ δὲ παράδοξον εἶνε ὅτι ἐν ταῖς κατ' οἶκον ἐρεῦναις εὐρίσκονται πολλάκις συλλογαὶ ἐκ κλοπιμαίων πραγμάτων. Ἀκριβῶς δ' αἱ ἐρευναι αὐταὶ ἀποκαλύπτουσι τοὺς ἐκ συστήματος κλέπτας ἀπὸ ἐκείνων, οἵτινες τυχαίως ὠθοῦνται νὰ κλέψωσιν ὅτι βλέπουσι πολλάκις ἀσήμαντα πράγματα, μοναδικὰ, σάπωνας, ταινίας, περιλαίμια, χάρτην ἐπιστολῶν.

Εὖρον εἰς πολλοὺς κλεπτομανεῖς συλλογὰς λεπτοκαρυοθραυστῶν, μαχαιριδίων, περονίων κτλ. τὰ ὅποια δὲν εἶχον μεταχειρισθῇ διόλου. Αἱ κλοπαὶ αὐταὶ ἔγιναν ἀπὸ πειρασμὸν καὶ ὅχι ἐξ ἀνάγκης.

Μόλις θὰ εὕρητε μίαν γυναῖκα ἐπὶ χιλίων νὰ κλέψῃ ἐνδυμα διὰ τὸ τέκνον τῆς...

Οἱ ζαχαροπλάσται οἱ ἐμποροὶ κυνηγίου καὶ ἐδωδίων γνωρίζουσι τὴν ἰδιαίτεράν ταύτην τάξιν τῶν πελατῶν. Πρὸς θεραπείαν ἔθνηκαν εἰς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου τοῦ ἐμπορικοῦ των ἰδιαίτερον ὑπάλληλον ὁφείλοντα νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τὰς πελάτιδας ὅτι ἐλησμόνησαν νὰ ἐξοφλήσωσιν ἐν τῷ ταμείῳ τὸν λογαριασμὸν των.

Ἡ κυρία Φ..., τὴν ὅποιαν πάντες γνωρίζουσιν, ἐργάζεται εἰς τὰ γιερά ὡς πρὸς τοῦτο. Πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν ὑπεξήρесе παστίσιον ἀξίας 40 φράγκων ἐν τινι ἐμπορικῷ ἐδωδίων, ἐν τῷ ὅποιῳ ἐπλήρωσεν ἄρκετὰ μέγα ποσὸν ἄλλων ἀγορῶν τῆς.

Πῶς νὰ ὑποπτεῖται τις τοιαύτην γυναῖκα, δειπνοῦσαν παρ' ὑπουργοῖς καὶ καλοῦσαν τοιοῦτους εἰς προγεύματα, καὶ μάλιστα τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης; Ἐχεῖ ἱππους καὶ ἄμαξαν, ὁ δὲ σύζυγός τῆς κατέχει ἐπίτιμον θέσιν καὶ χαίρει γενικῶν ὑπόληψιν. Εἶνε πλουσία καὶ ἀπηλλαγμένη παντὸς πειρασμοῦ φιλαρεσκείας καὶ πείνης, δύνανται δὲ ἄνευ στερήσεων ν' ἀπολαύσῃ τὰ πάντα.

Δὲν εἶνε δὲ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν συνελήφθη ἐπ' αὐτοφόρῳ· οἱ ἐμποροὶ ἐδωδίων γνωρίζουσι τὴν συνήθη τῆς ταύτης διασκέδασιν.

Ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τούτου ἀνδρὸς δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν καὶ παρατηρήσωμεν τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο κῶμα.

Οἱ ἄνδρες ἐν αὐτῷ εἶνε πολὺ ὀλίγοι.

Ἄς παρακολουθήσωμεν τοῦτον ἐδῶ. τὸν ἀτμηλῶς ἐνδεδυμένον. Εἶνε μόνος. Τί ἐρχεται νὰ εὕρῃ ἐν τῇ ὀκθέσει ταύτῃ, ὅπου τὸ πᾶν ἀποπέμπει γυναικεῖαν ὁσμὴν; Εἶνε τάχα κανεῖς ἐλυόμενος ἐδῶ ὑπὸ τῶν συμφερόντων του;... Φαίνεται κάμων μεγίστας προσπαθείας νὰ ἀποσυρῇ παράμερα. Τὸ κακοθῶνει... Ἀπεσύρθησαν τινες πρὸ αὐτοῦ. Εἶνε ἐλεύθερος... Ὅχι, δὲν ζητεῖ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἄντι νὰ ἐκμεταλλεῖται αὐτὴν, γίνεταί πάλιν εἰς τὸ πλῆθος... Εὐρίσκει ἡδονὴν ἐν τῇ κυματοειδεῖ ταύτῃ κινήσει πλῆθος συμπαγοῦς γυναικῶν, ἐξ ὧν ἀποπνέουσιν ὁσμὰ ἐρεθιστικὰ τοῦ νεύρου. Εἶνε μανικὸς καὶ ἐμπαθὴς γυναικωθῶρας, μεθῶν ἐκ τῶν φυσικῶν ἢ τεχνητῶν γυναικεῖων ὁσμών. Ἀγίνει εὐχαρίστως νὰ σύρεται ὑπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν πλῆθους, τὸ ὁποῖον τὸν πιέζει καὶ τὸν κάμνει νὰ προχωρῇ κατὰ

τρία βήματα, διὰ τὰ ὀπισθοχωρήσῃ κατὰ πέντε. Ζῇ καὶ ἀναπνέει ἐν τῷ γυναικείῳ τοῦτῳ στοιχείῳ ὡς ὁ ἰχθὺς ἐν τῷ ὕδατι.

Τίς ἀνὴρ εὐρεθεὶς κατὰ τύχην εἰς ἐπαρὴν μετὰ νέας καὶ ὠραίας γυναικὸς δὲν ἡσθάνθη τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὴν ἀπολαύσῃ;

Λοιπὸν! ἢ ἐπαρὴ αὕτη ἥτις ἐπηρεάζει τοὺς φρονίμους ἀνδρας. Ἐνεργεῖ πολὺ ἰσχυρότερα ἐπ' ἐκείνων παρὰ τοῖς ὁποίοις τὰ πάθη ἔχουσι διαρρήξει ἀπὸ πολλοῦ πᾶν πρόχωμα καὶ διέστρεψαν τὸν ἐγκέφαλον.

Οἱ μὲν προτιμῶσι τὸν Βοτανικὸν Κήπον, τὰ μουσεῖα· ἄλλοι τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καὶ τὰς ἐκκλησίας καὶ μάλιστα κατὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, ὅπου οἱ στῦλοι ἀποκρούπουσιν τὰς χειραψίας των.

Εἰς τὴν πρώτην βαθμίδα εὐρίσκονται οἱ περὶ αὐτοὺς, οἵτινες δὲν εἶνε ἀκόμη πολὺ διεφθαρμένοι ἀλλὰ πειράζουσιν ἐκτάκτως καὶ κατὰ σύμπτωσιν Χώνονται εἰς τὰ γυνεκεῖα πλήθη καὶ κατορθώνουσι νὰ χώνωσι τὰς χεῖράς των εἰς τὰ στήθη τῶν γυναικῶν. Εἰς τὴν δευτέραν βαθμίδα εἶνε οἱ περιστρίβοντες τὰς τάξεις ἀνθρώπων. Οὗτοι μεταβαίνουν ἀπὸ μιᾶς ὁμάδος εἰς ἄλλην, διστάζουσι καὶ περιφέρονται ἐπὶ πολὺ πρὶν σταθῶσιν, ὅταν ὅμως ἐκλεξώσι κάμειαν, ὁρμῶσι πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς ἀσπάζονται μανιωδῶς τοὺς πλοκάμους... ἔπειτα χάνοντες ὡς μαγευμένοι κροτούντες μὲ τὴν γλῶσσάν των καὶ λείχονται τὰ χεῖλη, διὰ νὰ ἀπολαύσωσι τὸ ἄρωμα τῶν πλοκάμων, τὸ ὁποῖον ἀφῆκαν ἐπ' αὐτῶν. Πολλοὶ δ' εἶνε οἱ τὰ τοιαῦτα ἀγαπῶντες, Προτιμᾶται ἡ ἀνυψωμένη κόμη ἢ ἀφίνουσα τὸν τράχηλον γυμνόν.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἄλλη τάξις ἀνθρώπων ὅλως ἰδιότροπος, ἡ τῶν κατὰ στροφέων. Οἱ μανικοὶ οὗτοι ψαλιδίζουν τὰ ἐνδύματα τῶν γυναικῶν καὶ συνάγουσιν ἐπιμελῶς τὰ τεμάχια κατατάσσοντες αὐτὰ μετ' ἐπιγραφῶν δηλουσῶν τὴν ἡμερομηνίαν, τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποῖαν ἡσθάνθησαν.

Μετὰ τοὺς κατὰ στροφεῖς τῶν ἐνδυμάτων ἔρχονται οἱ κύπτασι πλοκάμων. Ἐκ τούτου ἀνεκρινά ποτε ἓνα ὄσκις εἶχε τὴν μανίαν νὰ πλησιάζῃ κοράσια 10—12 ἐτῶν μὲ λελυμένους πλοκάμους καὶ νὰ ἀποκόπη διὰ ψαλίδος τὸ ἥμισυ αὐτῶν.

Τελευταῖοι τῆς σειρᾶς ταύτης ἔρχονται οἱ κλέπτει ρινομάκτρων. Ἡ κλοπὴ τοιούτων ἐκ νέων γυναικῶν εἶνε συνηθεστάτη. Κατὰ τὴν τελευταίαν παγκόσμιον ἐκθεσιν ῥάπτῃς τις τοῦ βουλευτῆρος Σεβαστοπόλεως τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνελήφθη ὡς τοιοῦτος, ἐπὶ τέλους δὲ κατεδικάσθη εἰς ἐξάμηνον εἰρκτὴν, διότι αἱ δύο πρῶται του φυλακίσεις δὲν τὸν εἶχον διορθώσει.

Οἱ πολυάριθμοι ἔρασταί τῶν ρινομάκτρων κατακυριεύονται ὑπὸ τοῦ πάθους των, ὅπως οἱ κυριεύμενοι ὑπὸ τῆς ἀψίνθου, τοῦ καπνοῦ κτλ. διὸ οὐδέποτε ἀπαλλάσσονται τοῦ πάθους.

Αἱ γυναῖκες, ὅσαι γίνονται θύματα τῶν ποικίλων τούτων ἐγκληματιῶν, οὐδέποτε παραπονούνται, διὰ διαφόρους λόγους. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κρατηροῦν-

ται καὶ ὀφθαλμοπνέονται, ὥστε δὲν ὑπάρχει λόγος παρατηρήσεων. Ὅταν δὲν ψηλαφῶνται, εὐρίσκονται ἐν τῷ μέσῳ συμπαγούς πλήθους πεπιεσμένοι παρὰ τὸν ὅσον καὶ ἀρκετὰ ἀπασχολημένοι, ὥστε νὰ μὴ δώσωσι προσοχὴν, καὶ μάλιστα ὅταν αἱ ψηλαφῆται γίνονται κρυφίως. Ὅταν δ' ἐννοῶσιν αὐτάς, ἐκθριβῶσιν ἀνευ διαμαρτυρίας καὶ σιωπῶσι φοβούμενοι τὸ σκάνδαλον καὶ τὰ περίεργα βλέμματα τῶν περιουρισκομένων. Αὕτη ἡ πλειονοψυχία. Ἡ δὲ μειονοψυχία αἰσθάνεται ἐαυτὴν εὐχρέστως· ἐρεθίζομένην δὲ τῶν ψηλαφήσεων τούτων.

Ἡ ἀεργία καὶ ἡ κατάχρησις τῆς μορφίνης καθιστῶσι γυναικῆς τινὰς ἡθικῶς παραλύτους καὶ ματαιὰς διὰ πᾶν εἶδος ἡδονῆς.

Τὰ τεράστια αὐτὰ ἐμπορικὰ τοῦ σήμερον σήμερον ἀποτελοῦσιν ἑδαιφους λυπηρῶν μελετῶν, ἀλλ' αἱ εἰδοποιήσεις καὶ αἱ ρεκλάμαι διὰ τοῦτο που τὰ καθιστῶσιν ἀπρόσβλητα. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόσεως ἐν αὐτοῖς ἐκτεθειμένης πολυτελείας ὑπάρχει συχνὰ κεκρυμμένη ὑπὸ τὴν στολὴν τοῦ ὑπαλλήλου καὶ τὸ μέλαν ἔνδυμα τῆς πωλητρίας ἢ ἐσθήτης ἡδεῖα καὶ ἀθλιότης, ἀληθῶς δὲ κατάλληλον εἶνε τὸ μέλαν χρῶμα διὰ τὰς θαρραλέας ταύτας κόρας.

Νέαι, ἀν καὶ μὴ ὄλαι ὠραῖαι, ἔχουσιν ἐν τούτοις αἱ πλεῖσταί τὸ θάρρος νὰ μένωσι τίμιαι. Εἶνε δὲ ὑποχρεωμένοι ν' ἀνθίστανται ὀχι μόνον εἰς τὰς πράξεις τῶν νέων, μεθ' ὧν ὀφείλουσιν ὦν ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος των νὰ ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἐπιθέσεων τῶν διευθυντῶν, τῶν μετόχων καὶ τῶν ἐτέρων ὑπαλλήλων. Πρέπει νὰ ὑποφέρωσι τὰς ὀρέξεις καὶ ἰδιοτροπίας τῶν πρώτων καὶ δευτέρων ὁμοφύλων τῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες γυναικῶς ἀποσκορακίζουσι τὸν γάμον καὶ τὴν μητρικότητα. Ὡστε καὶ ὀλιγώτερον σταθεραὶ νέαι εἶνε καὶ μᾶλλον ἐκτιμώμεναι.

Ἐγνώρισα μίαν τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ὁρατὴν νοήμονα, ἐργατικὴν, ἀξίαν ἀγάπης καὶ προστασίας ἥτις δὲν ἠθέλησε νὰ ἐνδώσῃ εἰς ἐνωσιν ἀνευ γάμου καὶ μέλλοντος. Ἠναγκάσθη μετὰ τριετὴ ὑπηρεσίαν ν' ἀφῆκῃ τὸ ἐμπορικόν καὶ νὰ ζητήσῃ αὐτοῦ τὴν μονὴν, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶχεν ἐκπαιδευθῇ· διότι τὸ πρόστιμα ἀπερρόφων δλόκληρον τὸν μισθὸν τῆς.

Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἑβδομάδων ἦτο ἀπηγορευμὲνον εἰς τὰς πωλητρίας νὰ κάθηνται, ὥστε τὰς ἐβλεπέ τις κατὰ περιοδικὰς τινὰς ἐποχὰς ἐτοίμασαι νὰ λιποθυμήσωσιν ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἐξαντλήσεως.

Ἡ κατάστασις των καὶ ἡ ἀναμένουσα αὐτῶν τύχη δὲν ταῖς ἐπιτρέπουσι ν' ἀνθίστανται πάντως. Τὰ νύερα ἐρεθίζονται εὐκόλως ἐν τῇ ἰδιορρυθμίᾳ καὶ κείνῃ ἀτμοσφαιρᾷ, τῇ ἐφθαρμένῃ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀνθρώπων. Ὁ πειρασμὸς τὰς καταδικάζει εὐκόλως ἐννοεῖ τις ὅτι ἀπομιμνύονται ἄλλοι καὶ παρασύρονται ὑπὸ τῆς κολλητικότητος τῆς ἐμαρτίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀριστ. Σ. Ἀκατάλληλον.